
VOLITVE IN POTRDI TEV MANDATA ČLANU DRŽAVNEGA SVETA

Na predlog mandatno – imunitetne komisije je Državni svet Republike Slovenije, na 5. Seji dne, 16. aprila 2003, na podlagi prvega odstavka 50. člena Zakona o državnem svetu in drugega odstavka 6. člena

Poslovnika državnega sveta potrdil mandat naslednjemu članu:

Radu KRPAČU

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o trgovini EPA 750-III

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, ob obravnavi predloga zakona o spremembi zakona o trgovini - druga obravnava, ki ga je v zakonodajni postopek predložil poslanec Državnega zbora Republike Slovenije mag. Janez Drobnič sprejel

SKLEP

da na podlagi prvega odstavka 55. člena Zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) da Državnemu zboru Republike Slovenije naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembi zakona o trgovini

Državni svet Republike Slovenije ugotavlja, da predlog zakona o spremembi zakona o trgovini, zlasti pa obrazložitev razloga za sprejem omenjenega zakona, ki ga je v Državni zbor v imenu skupine poslancev predložil mag. Janez Drobnič, potrjuje obstoj javne koristi, zaradi katere sme zakonodajalec omejiti z Ustavo Republike Slovenije zagotovljeno svobodno gospodarsko pobudo, zato Državni svet Republike Slovenije podpira predlog zakona o spremembah zakona o trgovini.

Obrazložitev

Državni svet Republike Slovenije je pri oblikovanju svojega predloga in stališč izhajal zlasti iz ocene stanja in razlogov za sprejem zakona, ki jih je navedel predlagatelj ter iz obrazložitve okoliščin, ki utemeljujejo javni interes omejevanja podjetniške svobode pri določanju obratovalnega časa prodajaln, ki jih je v Državni zbor Republike Slovenije posredoval Sindikat delavcev trgovine Slovenije.

Na osnovi vseh priloženih pisnih gradiv državni svet ugotavlja, da je

podano dovolj utemeljenih razlogov, ki dokazujejo obstoj javnega interesa za omejevanje obratovanja trgovin v času nedelj in dela prostih dni. Sprejem predloženega zakona tudi ne bi omejil pogojev za konkurenčno sposobnost slovenskega gospodarstva, saj predlog zakona omejuje gospodarsko iniciativo ob nedeljah in dela prostih dnevih, je pa v celoti ne odpravlja.

K številnim utemeljitvam predlagatelja zakona in drugih, ki podpirajo sprejem takšnega zakona, kje obstaja javni interes, na podlagi katerega je potrebno omejiti svobodno gospodarsko iniciativo, državni svet posreduje še naslednje:

Ugotoviti je mogoče več kršitev obveznosti, določenih v delovno pravni zakonodaji v tistih prodajalnah, ki poslujejo ponoči, ob nedeljah, praznikih in dela prostih dnevih. Država oziroma njene institucije, ki spremljajo upoštevanje in kršitve delovno pravne zakonodaje, še niso tako usposobljene, da bi bil mogoč nepretrgan nadzor. Tudi sankcioniranje za ugotovljene kršitve ni učinkovito, saj so roki pri reševanju delovnih sporov na delovnih in socialnih sodiščih izredno dolgi; po podatkih Inšpektorata za delo Republike Slovenije kar 95 % predlogov zaradi kršitev delovno pravne in z njo povezane zakonodaje, ki jih le-ta poda sodnikom za prekrške, zastara. Tudi zato državni svet meni, da je potrebno predloženi zakon sprejeti, ter tako prispevati k zaščiti šibkejši strani, kar zaposleni v trgovini nedvomno so.

Kot predstavnik državnega sveta bo na sejah državnega zbora in njegovih delovnih teles sodeloval državni svetnik mag. Dušan Semolič.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe v zadevah iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta o umiku predloga zakona o odkupu terjatev za odvzeto ali uničeno premoženje v republikah bivše Jugoslavije-EPA 1479

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l.RS, št. 44/93 in 14/99) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet umika predlog zakona o odkupu terjatev za odvzeto ali uničeno premoženje v republikah bivše Jugoslavije.

Sklep državnega sveta o umiku predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih na motorna vozila EPA 909-II

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l.RS, št. 44/93 in 14/99) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet umika predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih na motorna vozila.

Sklep državnega sveta o umiku predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini EPA 0804-II

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l.RS, št. 44/93 in 14/99) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet umika predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini.

149. člen poslovnika državnega zbora – državni svet predlaga sprejem avtentične razlage zakona

Sklep državnega sveta ob obravnavi predloga državnega svetnika dr. Zoltana Jana za sprejem avtentične razlage besedila 12. točke 110. člena zakona o javnih naročilih

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, obravnaval predlog državnega svetnika dr. Zoltana Jana za avtentično razlago besedila 12. točke 110. člena zakona o javnih naročilih in na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) sprejel naslednji

SKLEP:

Na podlagi 149. člena poslovnika državnega zbora državni svet predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da sprejme

avtentično razlago besedila 12. točke 110. člena Zakona o javnih naročilih (Ur.l. RS, št.79/99, 124/2000, 79/2001, 30/2002).

Predlog za sprejem avtentične razlage 12. točke 110. člena Zakona o javnih naročilih se glasi:

“Določilo 12. točke 110. člena ZJN-1 o dodeljevanju javnih naročil invalidskim podjetjem brez predhodne objave javnega razpisa ni omejeno zgolj na javna naročila na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (poglavje 3.4. ZJN-1), temveč omogoča, da se javna naročila ob izpolnjenih pogojih iz

te točke dodelijo brez javnega razpisa invalidskim podjetjem, ne glede na kategorije in/oziroma področje delovanja javnega naročnika in ne glede na predmet javnega naročila.”

Obrazložitev:

Besedilo 12. točke prvega odstavka 110. člena Zakona o javnih naročilih se glasi:

Naročnik lahko odda naročilo brez predhodne objave javnega razpisa v naslednjih primerih:

“12. za storitve in blago invalidskih podjetij, če gre za dejavnost usposabljanja in zaposlovanja invalidov pod posebnimi pogoji in za katero v ta namen poda mnenje Urad za javna naročila. Naročnik lahko z neposredno pogodbo odda naročilo po tej točki le, če ponudnik izpolnjuje pogoje po 41. členu tega zakona in če naročnik preveri ceno in kakovost predmeta naročila z zbiranjem več ponudb ali z analizo stroškov ali s primerjanjem kakovosti in podobno. Naročnik opravi preverjanje glede na vrsto in predmet naročila, kar mora izkazati v svoji dokumentaciji.”

V drugi obravnavi predloga Zakona o javnih naročilih (ZJN-1) – EPA 856 – II je Komisija za vprašanja invalidov, dne 7.12.1999, vložila k (tedaj) 116. členu predloga ZJN-1 amandma, in sicer, da se primerom, ko lahko naročnik odda naročilo brez predhodne objave javnega razpisa doda nova 12 točka, ki se glasi:

“12. za storitve in blago invalidskih podjetij, če gre za dejavnost usposabljanja in zaposlovanja invalidov pod posebnimi pogoji in za katero v ta namen izda soglasje pristojni državni organ. Naročnik lahko z neposredno pogodbo odda naročilo po tej točki le, če ponudnik izpolnjuje pogoje po 42. členu tega zakona in če naročnik preveri ceno in kakovost predmeta naročila z zbiranjem več ponudb ali z analizo stroškov ali s primerjanjem kakovosti in podobno. Naročnik opravi preverjanje glede na vrsto in predmet naročila, kar mora izkazati v svoji dokumentaciji.”

Besedilo amandmaja je povzelo (vsebinsko) pobud Združenja invalidskih podjetij Slovenije in Podjetja za usposabljanje in zaposlovanje invalidov Chiptronic iz Ptuja. Dne 22.12.1999 je vsebinsko identičen amandma vložil tudi poslanec Miroslav Luci. Čeprav je amandma v Državnem zboru dobil večinsko podporo, pa ta zaradi kasnejšega črtanja celotnega člena, v drugi obravnavi ni bil sprejet.

Poslanska skupina Združene liste socialdemokratov je v tretji obravnavi Predloga ZJN-1 – EPA 856 – III, vložila amandma, ki je bil vsebinsko enak pripombi Združenja invalidskih podjetij Slovenije, ki je v isti fazi postopka podala pobudo k amandmaju vlade. Amandma je bil tudi vsebinsko enak že v drugi obravnavi vloženi, a ne sprejetima amandmajema. Amandma poslanske skupine je pomenil t.i. amandma k amandmaju Vlade RS (da se doda 108 a. člen, ki se glasi “Oddaja naročila brez predhodne objave”; gre za člen, ki je bil v drugi obravnavi predloga zakona v celoti črtan). Državni zbor je amandma sprejel s prepričljivo večino. V tretji obravnavi predloga ZJN-1 je bil tako sprejet amandma, ki predvideva, da se lahko javno naročilo pod določenimi pogoji odda brez objave javnega razpisa za storitve in blago, ki ga proizvajajo invalidska podjetja.

Predlagatelji avtentične razlage ugotavljajo, da praksa zakonsko normo 12. točke 110. člena ZJN-1, zaradi njene uvrstitve v poglavje 3.4. ZJN-1, pretežno interpretira ožje, kot je sicer to bil namen predlagatelja in zakonodajalca, zato gre po mnenju predlagateljev avtentične razlage za nejasno oziroma preozko razlago odpraviti z avtentično razlago zakonske norme.

Predlagatelji avtentične razlage menijo, da na podlagi zgodovinske (genetične), namenske (teleološke) in logične razlage pravne norme,

12. točke 110. člena ni mogoče interpretirati na način, da lahko (sme) naročnik oddati naročilo brez predhodne objave javnega razpisa za storitve in blago, ki ga proizvajajo invalidska podjetja zgolj v primeru naročil na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, temveč širše in sicer, da se lahko javno naročilo brez javnega razpisa (pod pogoji iz 12. točke 110. člena) odda invalidskim podjetjem ne glede na kategorijo in/oziroma področje delovanja javnega naročnika in ne glede na predmet javnega naročila.

Namenska razlaga pravne norme, ki je osnova za druge razlage, določa pomen jezikovnih znakov pravne norme glede na namen, ki ga pravna norma ima. Argument namena, ki ga pravno pravilo ima je eden izmed argumentov, ki ima odločujoč vpliv, ko izbiramo med dvema ali več možnimi rešitvami in ko pomensko določamo vsebinsko prazne in raztegljive jezikovne znake. Pri namenski razlagi 12. točke 110. člena ZJN-1 je potrebno izhajati iz namena predlagatelja (v konkretnem primeru predlagatelja sprejetega amandmaja, kakor tudi predlagateljev smiselno oziroma vsebinsko enakih amandmajev oziroma pobud za amandmiranje v predhodnih obravnava predloga). Na eni strani gre ugotoviti, da je bil namen predlagateljev kasnejše sprejetega amandmaja doseči sprejem pravne norme, po kateri bodo lahko javna naročila brez javnega razpisa oddana invalidskim podjetjem ne glede na kategorijo in/oziroma področje delovanja javnega naročnika in ne glede na predmet javnega naročila (na primer razvidno iz obrazložitve amandmaja Komisije za vprašanja invalidov, dne 7.12.1999), na drugi strani pa ni najti nobenega argumenta (namena), da bi uporabo pravne norme omejili zgolj na oddajo naročil na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju.

Tudi zgodovinska razlaga pravne norme, ki sklepa na pomen zakonskega besedila in njegovih sestavnih delov glede na potek zakonodajnega postopka (vključno z vsem pisnim gradivom – t.i. materialia) in upoštevajoč razloge za izdajo zakona, kakor jih je mogoče razpoznati glede na družbene razmere, ki so sprejem zakona izzvale (occasio legis), govori za interpretacijo zakonske norme v smeri širšega (kontekstnega) razumevanja. Na 8. nadaljevanju 73. seje Odbora Državnega zbora za finance in monetarno politiko je predstavnica vlade, ob obravnavi Predloga ZJN-1 – EPA III, v ponazoritev argumentov Vlade zoper vsebinsko enak amandma Združenja invalidskih podjetij, kot je bil kasneje sprejet, podajala primer »nakupa uniform za svoje delavce v podjetju Snaga Ljubljana«. Ne da bi podrobneje obravnavali sam predmet javnega naročila (ki po naravi stvari ne sodi v infrastrukturni sektor), pa gre nesporno ugotoviti, da javno podjetje Snaga d.o.o. Ljubljana ni javni naročnik na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem sektorju oziroma ne izvaja nobene izmed dejavnosti, ki so določene v poglavju 3.4. ZJN-1. Tudi iz ostalih gradiv v zakonodajnem postopku ni zaslediti namena, da se oddaja invalidskim podjetjem omeji na vodni, energetski, transportni in telekomunikacijski sektor. Očitno so torej tako predlagatelj zakona, kot predlagatelj amandmaja in zakonodajalec določbo razumeli tako, da je mogoče uporabiti postopek oddaje javnega naročila invalidskim podjetjem brez predhodne objave uporabiti neodvisno od subjekta oziroma predmeta javnega naročila. Če zapisanemu dodamo argumente iz Politike Vlade Republike Slovenije na področju ustanavljanja in delovanja invalidskih podjetij (št. 307-01/98-1, z dne 16. april 1998), v kateri je izrecno zapisano, da bodo “invalidskim podjetjem zagotovljene naslednje prednosti: ... – prednostne pravice pri javnih naročilih; ...”, ki je tudi izzvala pripravo amandmaja oziroma je bila predlagateljem amandmaja temelj za njegovo pripravo (mnenje Državnega sveta, Komisije za gospodarstvo, št. 411-01794-35/23, z dne 14.12.1999, pojasnila Združenja invalidskih podjetij Slovenije, št. 14/2000, z dne 4.2.2000), ni nobenega dvoma, da gre na podlagi zgodovinske interpretacije nastanka pravne norme le-to razlagati v smeri predlagane avtentične razlage.

Enako interpretacijo kot podajata namenska in zgodovinska razlaga

pa gre ugotoviti tudi na podlagi logične metode razlage pravne norme. Vsakršna drugačna interpretacija bi ne bila "logična", saj ni videti logično prepričljivih argumentov za-to, da bi za dodeljevanje javnih naročil invalidskim podjetjem posebno pravilo veljalo samo in ravno na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem sektorju. V tem okviru bi veljalo še izpostaviti t.i. sklepanje po nasprotnem razlogovanju (argumentum a contrario, gre za sklepanje, po katerem določena pravna posledica velja samo za tiste primere, ki predpostavke pravne norme izrecno izpolnjujejo), ki pa v zadevnem primeru lahko pride do svoje veljave samo v primeru interpretacije v smeri predlagane avtentične razlage. Ob dejstvu namreč, da v Republiki Sloveniji ni nobenega invalidskega podjetja, ki opravlja dejavnost na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (tudi v bodoče tega ni pričakovati, saj so ta področja očitno zelo neprimerna za delovanje invalidskih

podjetij), bi bilo povsem nelogično pravno normo razlagati ozko (omejeno na infrastrukturni sektor), saj bi bila v tem primeru določba 12. točke 110. člena ZJN-1 povsem brezpredmetna. In nasprotno, edini logično sprejemljiv rezultat poda takšna interpretacija pravne norme (ki je predmet predlagane avtentične razlage), da se lahko javna naročila ob izpolnjenih pogojih dodelijo brez javnega razpisa invalidskim podjetjem ne glede na kategorije in/oziroma področje delovanja javnega naročnika in ne glede na predmet javnega naročila.

Kot predstavnik državnega sveta bo na sejah državnega zbora in njegovih delovnih teles sodeloval državni svetnik dr. Zoltan Jan.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za politični sistem k predlogu zakona o prekrških zoper javni red in mir – prva obravnava EPA 371-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 4. seji, dne 8.4.2003, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o prekrških zoper javni red in mir - prva obravnava, ki so ga v zakonodajni postopek vložili poslanci državnega zbora s prvopodpisanim Romanom Jakičem.

Komisija je po proučitvi problematike, ki naj bi se razrešila s tem, da se predlaga le črtanje prekrškov določenih v 5. in 6. točki 10. člena, ki določata vdajanje prostituciji, sodelovanje pri tem ali podpora ter organiziranje, pripravljanje ali podpiranje dejanj spolne nemorale ter

dovoljenje za opravljanje takih dejanj in sodelovanje pri takih dejanjih, soglasno menila, da je potrebno to področje celovito urediti z novim zakonom, kajti dekriminalizacija prostitucije kot prekrška ne bo celovito rešila tega problema.

Glede na navedeno komisija predloga zakona **ne podpira**.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje Komisije za politični sistem k predlogu zakona o zasebnem varovanju – druga obravnava, EPA 792-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na nadaljevanju 4. seje, dne 16. 4. 2003, obravnavala predlog zakona o zasebnem varovanju, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je obravnavala in sprejela naslednje amandmaje, ki jih je komisiji posredovala Zbornica RS za zasebno varovanje:

K 1. členu

Doda se nov 2. odstavek, ki glasi:

"Zasebno varovanje se opravlja tudi v skladu z resolucijo o nacionalni varnosti v Republiki Sloveniji."

Dosedanji 2. odstavek, ki postane 3. odstavek, se tako spremeni, da glasi:

"S tem zakonom se urejajo tudi pogoji izvajanja javnih pooblastil za opravljanje upravnih nalog na področju zasebnega varovanja".

Obrazložitev:

Določitev tako opredeljene vloge zasebnega varovanja pri nas je pomembna, ker predstavlja temeljno izhodišče za njegovo zakonsko ureditev.

Dejanska ukinitve Zbornice, ki je v dosedanjih 9 letih vzpostavila celoten sistem zasebnega varovanja, kot se je v teh letih razvil pri nas, ter prenos izjemno širokega delokroga nalog, ki so popolnoma zborničnega značaja in jih je Zbornica tudi doslej opravljala, je skrajno

radikalen poseg, po našem mnenju škodljiv za razvoj panoge. Ta poseg pomeni, upoštevajoč tudi ostale rešitve tega zakonskega predloga (podeljevanje licenc za 5 let, nadaljnje omogočanje pridobivanja licenc subjektom, katerim varovanje ni pretežna dejavnost ipd.) usmeritev v deprofesionalizacijo opravljanja te dejavnosti ter oslabitev sedanjih profesionalnih izvajalcev varovanja pred njihovim možnim nastopom na tržišču EU, na katerem bi bili lahko danes glede na stopnjo svoje razvitosti konkurenčni. Tako obširen prenos nalog na Ministrstvo bo nujno moral imeti tudi bistveno večjo posledico za proračun, kot je v zakonskem predlogu navedeno. Iz navedenih razlogov predlagamo v amandmajih drugačno rešitev, po katerih Zbornica ostaja nosilec javnih pooblastil, Ministrstvo pa konkretno določa strokovne, kadrovske in materialne pogoje za opravljanje njenih nalog, ki pomenijo javna pooblastila, ter po katerih ima Ministrstvo tudi možnost učinkovitega ukrepanja, če ti pogoji niso izpolnjeni, in se ta pooblastila ne izvajajo v skladu z zakonom. Obenem predlagamo tudi dodaten korak k preobrazbi obstoječe Zbornice v poklicno in strokovno združenje vseh, ki delujejo na področju zasebnega varovanja.

K 3. členu

3. člen se spremeni, tako da glasi:

“ 3. člen”
“(izvajalci zasebnega varovanja)”

“Zasebno varovanje lahko v skladu z predpisi, ki veljajo za opravljanje gospodarskih dejavnosti, in pod posebnimi pogoji, določenimi s tem zakonom, opravljajo gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice in posamezne fizične osebe kot svobodni poklic (v nadaljnjem besedilu: izvajalci zasebnega varovanja).”

Obrazložitev:

S tem amandmajem predvidevamo možnost da določene storitve varovanja (varovanje oseb) opravlja tudi posameznik kot svobodni poklic, s čimer se tudi popravlja neustrezna rešitev, kot jo za opravljanje teh storitev predvideva 27. člen zakonskega predloga. Glede na to, da morajo gospodarski subjekti poslovati tudi v skladu z drugimi predpisi, ki veljajo za opravljanje gospodarskih dejavnosti, in ne le z Zakonom o gospodarskih družbah, predlagamo tudi ta popravek.

K 5. členu

V uvodnem stavku se črtata besedi “kot dejavnost”.

Za zadnjo alineo se dodajo nove 7. do 11. alinee, ki glasijo:

- “- Montiranje, nadziranje in vzdrževanje alarmnih sistemov in drugih naprav za varovanje ljudi in premoženja
- izvajanje intervencijske službe
- video nadzor
- mehanska zaščita
- zagotavljanje informacijske varnosti”

Obrazložitev:

Po stališču stroke je nujna navedba tudi teh dodatnih “oblik zasebnega varovanja”, ki jih zakonski predlog ne navaja in pušča s tem neurejeno področje opravljanja teh storitev varovanja.

K 6. členu

Podnaslov navedenega člena “pristojni organi” v oklepaju se nadomesti z nazivom “ministrstvo, pristojno za notranje zadeve”.

V 1.odstavku se v 2. stavku beseda “izvajajo” nadomesti z besedo “izvaja”, za besedama “zasebnega varovanja” pa doda besedilo “Zbornica RS za zasebno varovanje (v nadaljevanju: Zbornica)”, za njim pa stavi pika in preostalo besedilo do konca črta.

Opomba:

V vsem nadaljnjem besedilu se izraz “nosilec javnih pooblastil” nadomesti z besedo “Zbornica” v ustreznem sklonu.

V 2. odstavku se v uvodnem stavku črta beseda “zlasti”.

2. alineja se črta.

3. alineja, ki postane 2., se spremeni tako, da glasi:

- “- sodeluje z Zbornico pri določitvi programov za preizkus znanja ter nadaljnega izpopolnjevanja in usposabljanja iz 17. člena tega zakona, izvajanju teh programov in določanja načina usposabljanja ter preverjanja znanja.”

Dosedanja 4. do 7. alineja se črtajo.

Dodajo se nove 3. do 14. alineja, ki glasijo:

- “- daje soglasje na tarifo za določanje cen storitev varovanja
- določa tarifo za določanje cen storitev, ki se opravljajo kot javno pooblastilo po tem zakonu
- nadzira izvajanje javnih pooblastil po tem zakonu
- predpiše na predlog Zbornice obrazec zahtevka stranke za pridobitev licence (8.odstavek 11.člena)
- predpiše način izvajanja ukrepov varnostnikov iz tega zakona (44. člen)
- odloča o soglasju za opravljanja posamičnih storitev zasebnega varovanja osebam iz držav članic EU na območju Republike Slovenije (54. člen)
- predlaga obveznost organiziranja službe varovanja iz posebnih varnostnih razlogov (4. alineja 1. odstavka 55. člena)
- opravlja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanimi na njegovi podlagi (56. člen)
- podrobneje predpiše način opravljanja inšpekcije na področju zasebnega varovanja (8.odstavek 56. člena)
- predpiše obrazec službene izkaznice inšpektorja in postopek za njeno izdajo (2. odstavek 57. člena)
- predpiše vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja (3. odstavek 57. člena)
- odloča o pritožbi zoper odločbo inšpektorja (3. odstavek 58. člena)

V dosednji 8. alineji, ki postane 15. alineja, se besede “določa razvojne naloge na področju zasebnega varovanja” nadomestijo z besedami “ukrepa za njihovo izboljšanje v okviru svojih pristojnosti”.

Obrazložitev:

Popravki, ki jih predlagamo k temu členu so v zvezi s predlagano rešitvijo, kot smo jo navedli v amandmaju k 1. členu.

Posebej pripominjamo, da s predlagano spremembo v 3. alineji 2.odstavka, ki postane 2.alineja, predvidevamo sistem stalnega strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja vseh, ki opravljajo naloge na področju varovanja v skladu s 172. členom ZDR in s tem nadomeščamo po našem mnenju zelo sporno ureditev, ki jo zakonski predlog predvideva v 24. členu (ki je nadomeščen z novim 17. členom teh amandmajev) in ki je ZNPK ne pozna.

Glede na uvodoma določeni pomen zasebnega varovanja pri nas in še posebej glede na pomen zakonitosti dela in poslovanja izvajalcev zasebnega varovanja (ki je popolnoma enak kot pri policiji), je po našem prepričanju nujno, da se za določanje cen storitev varovanja uvede tarifni sistem (kot to velja pri drugih dejavnostih, ki imajo

podoben poseben pomen kot npr. zdravstveni dejavnosti, odvetniški dejavnosti, komunalnih dejavnostih). Pri teh dejavnostih je vsekakor treba ob ustavnem načelu svobodne gospodarske pobude tehtati tudi interes zagotovitve enako ali še bolj pomembnih ustavno zagotovljenih človekovih pravic, pri varovanju, predvsem ustavno pravico do varnosti in zasebne varnosti. Popolnoma svobodna konkurenca, ki sili gospodarske subjekte zelo pogosto na sam rob zakonitosti njihovega poslovanja, v teh dejavnostih ne more veljati kot absolutni princip. Mnogo bolj pomembna je zagotovitev visoke stopnje odgovornosti, kvalitete in zanesljivosti delovanja izvajalcev v takšnih dejavnostih, s tem v zvezi pa tudi ustrezno omejevanje njihovega interesa po doseganju čim višjega dobička za skoraj vsako ceno. Pripominjamo, da prav takšna huda konkurenca, ki vlada v zadnjih letih na tržišču varovanja pri nas, povzroča tudi največje probleme v panogi. Ureditev, ki jo predlagamo, je podobna, kot velja pri odvetniški dejavnosti.

Popravljam tudi določilo zakonskega predloga, po katerem Ministrstvo samo (brez stroke) določa celo razvojne naloge na področju zasebnega varovanja.

3. odstavek se nadomesti z novim 6.a členom, ki glasi:

“6.a člen” (Zbornica)

Gospodarske družbe in podjetniki posamezniki, preko njih pa vse osebe, ki opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja, kakor tudi osebe, ki opravljajo zasebno varovanje kot svoboden poklic, se obvezno združujejo v Zbornico Republike Slovenije za zasebno varovanje (v nadaljnjem besedilu Zbornica).

Članstvo v Zbornici nastane z dnem vpisa v register izvajalcev zasebnega varovanja oziroma z dnem vpisa v ustrezno evidenco oseb, ki opravljajo določene naloge na področju zasebnega varovanja.

V Zbornico se lahko na način, kot je opredeljen v statutu Zbornice, povezujejo tudi druge pravne in fizične osebe, katerih dejavnost je pomembna za zasebno varovanje, zlasti s področij zavarovalništva, reševanja in zaščite, strokovnega svetovanja in uporabnikov storitev varovanja.

Zbornica je pravna oseba.

Zbornica opravlja naslednje naloge:

Podeljuje, spreminja in odvzema licence po tem zakonu oziroma ugotavlja prenehanje njihove veljavnosti ter v tej zvezi preverja, ali so izpolnjeni s tem zakonom predpisani pogoji za pridobitev posamezne licence kakor tudi za vpis posamezne osebe, ki opravlja naloge na področju varovanja, v evidenco, predpisano s tem zakonom.

V sodelovanju z Ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve določa programe za preizkus znanja iz 5. odstavka 14. člena tega zakona, izvaja te programe in določa način usposabljanja ter preverjanja znanja.

Opravlja naloge, za katere je po Zakonu, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije (v nadaljevanju ZNPK) določeno, da jih opravljajo zbornice
Vodi register vseh izvajalcev zasebnega varovanja, ki jim je bila podeljena licenca po tem zakonu, kakor tudi evidence za vse osebe, ki opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja.

Določi obrazce službenih izkaznic za vse fizične osebe, ki opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja, izdaja tem osebam službene izkaznice, jih odvzema in uničuje oziroma preklicuje njihovo veljavnost.

Sodeluje s Slovenskim inštitutom za standardizacijo pri oblikovanju predlogov standardov za vse oblike zasebnega varovanja iz 24. člena tega zakona

Sodeluje s pristojno ustanovo oziroma organom v postopkih atestiranja alarmnih sistemov in drugih naprav za zasebno varovanje.

Sprejema tarifo za določanje cen storitev varovanja v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

Sklepa za vse izvajalce zasebnega varovanja, ki so pridobili licenco po tem zakonu, kolektivno zavarovanje njihove poklicne odgovornosti kakor tudi zavarovanje za primer poškodbe ali smrti oseb, ki pri njih neposredno opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja.

Sklepa v imenu izvajalcev zasebnega varovanja kot delodajalcev kolektivno pogodbo za dejavnost zasebnega varovanja z reprezentativnim sindikatom.

Sodeluje pri pripravi zakonov in drugih predpisov, katerih določila so pomembna za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja.

Naloge iz prejšnjega odstavka tega člena opravlja Zbornica kot javno pooblastilo.

Obrazložitev:

Predlagana rešitev predstavlja premik k večji profesionalizaciji in strokovnosti Zbornice, v katero so vključeni preko izvajalcev zasebnega varovanja tudi vse osebe, ki opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja. S tem se povečuje odgovornost vseh oseb, ki delajo na tem področju in so te osebe tudi podvržene določilom poklicnega kodeksa Zbornice. O vseh teh osebah že sedaj Zbornica ažurno vodi vse predpisane evidence.

S predlaganim določilom se tudi razrešuje dosedanja dilema v praksi, kdaj nastane članstvo v Zbornici. Po tem predlogu je odgovor na to vprašanje jasen, to je, da nastane članstvo z dnem vpisa izvajalca zasebnega varovanja v predpisani register, to je ob pridobitvi licence.

Pripominjamo, da je možnost takšnega povezovanja subjektov, katerih dejavnost je pomembna za zasebno varovanje, odprta že sedaj.

Naloge, za katere predlagamo, da jih Zbornica opravlja kot javno pooblastilo, opravlja Zbornica v celoti že sedaj z izjemo pristojnosti, določeno pod 8. točko 5. odstavka. Tako je Zbornica pripravila in v soglasju z MNZ sprejela vse programe za preizkus znanja za odgovorne osebe, varnostne tehnike in varnostnike ter program za usposabljanje in preizkus samoobrambnih veščin za varnostnike ter jih že ves čas izvaja. Zbornica je tudi v sodelovanju s CPI v celoti pripravila katalog znanj in spretnosti za poklice “varnostnik čuvaj”, “varnostnik” in “varnostnik nadzornik”, ki je bil tudi potrjen na Strokovnem svetu RS za poklicno in strokovno izobraževanje. Zbornica vodi ves čas navedeni register in vse predpisane evidence, določila je obrazce službenih izkaznic in službene izkaznice izdaja oziroma potrjuje, je član Slovenskega inštituta za standardizacijo in aktivno strokovno sodeluje tudi pri oblikovanju predlogov standardov ter v postopkih atestiranja alarmnih sistemov in drugih naprav, ima že leta sklenjeno kolektivno zavarovanje poklicne odgovornosti vseh izvajalcev zasebnega varovanja, je sklenila kolektivno pogodbo za dejavnost zasebnega varovanja z reprezentativnim sindikatom ter že ves čas sodeluje pri pripravi zakonov in predpisov, katerih določila so pomembna za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja (npr. pri zakonu o javnih zbiranjih idr).

Doda se nov

“6.b člen”,

ki obsega določbe dosedanjega 4. do 6. odstavka 6. člena, ki postanejo njegov 1. do 3. odstavek.

V 1. odstavku novega 6.b člena se besede "prve alineje prejšnjega odstavka" nadomestijo z besedami "1. točke 5.odstavka 6.a člena".

Obrazložitev:

Gre za redakcijski popravek.

Doda se novi "6.c člen", ki glasi:

"6.c člen"

Zbornica opravlja še naslednje naloge:

Opravlja strokovni nadzor nad delom svojih članov na področju opravljanja storitev varovanja.

Sprejme kodeks poklicne etike in ukrepa ob njegovem kršenju.

Obravnavata stanje in probleme na področju zasebnega varovanja, še posebej pa razvoj tehničnih sredstev ter uvajanje sodobnih tehnoloških dosežkov .

Skrbi za doseganje višje kvalitete in zanesljivosti storitev varovanja, možne racionalizacije njihovega opravljanja, še posebej pri zagotavljanju storitev intervencijske službe ter uporabo sistemov za komunikacijo in storitev varnostno nadzornih centrov.

Organizira, seminarje, tečaje in druge oblike izobraževanja in usposabljanja.

Organizira strokovne posvete, sejme in druge promotivne dejavnosti na področju zasebnega varovanja .

Nudi članom strokovno pomoč in poslovne storitve, za katere je usposobljena.

Opravlja druge naloge v skladu s svojim statutom.

Obrazložitev:

Tudi ta dela Zbornica že ves čas opravlja.

Doda se novi 6.č člen, ki glasi:

"6.č člen"

Zbornica sprejme svoj statut, s katerim določi svojo organizacijo, organe in njihove pristojnosti, način zagotavljanja sredstev za delo Zbornice in druga vprašanja, pomembna za delovanje Zbornice.

K statutu Zbornice daje v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil, soglasje Vlada Republike Slovenije.

Obrazložitev:

Gre za ureditev, kot velja sedaj.

K 7. členu

Podnaslov v oklepaju "izbira nosilca javnih pooblastil" se nadomesti s podnaslovom "določitev načina in pogojev za opravljanje javnih pooblastil".

1.in 2. odstavek se črtata.

V dosedanjem 3. odstavku se besedilo "iz 3. odstavka 6. člena" nadomesti z besedilom "iz 5. odstavka 6a člena".

K 8. členu

4. odstavek se črta.

Obrazložitev:

Gre za črtanje nepotrebne določbe.

K 11. členu

V podnaslovu v oklepaju se besede "postopek za pridobitev licence" nadomestijo z besedami "kdo mora pridobiti licenco".

V 1. odstavku se črta beseda "dejavnosti", beseda "licenco" pa nadomesti z besedilom "odločbo o vpisu v register izvajalcev zasebnega varovanja (licenco), razen če ta zakon ne določa drugače".

Dosedanja 2. in 3. odstavek se nadomestita z novimi 2. do 7. odstavkom, ki glasijo:

"Licenco za zasebno varovanje morajo pridobiti osebe, ki nameravajo opravljati zasebno varovanje kot storitev za druge, in osebe, ki morajo v skladu s posebnim predpisom obvezno organizirati službo varovanja. Druge osebe, ki se ne vpišejo v register izvajalcev zasebnega varovanja, lahko za lastne potrebe opravljajo zasebno varovanje, vendar prav tako le v skladu s tem zakonom."

"Dejavnost izvajalcev zasebnega varovanja, ki opravljajo to dejavnost kot storitev za druge, je omejena samo na opravljanje te dejavnosti. Izjemoma lahko opravljajo ti izvajalci v manjšem obsegu tudi kakšno drugo dejavnost, če se ta opravlja v neposredni zvezi z zasebnim varovanjem in njeno opravljanje ni v nasprotju s pomenom varovanja (2.odstavek 2. člena)."

"Priglasitvi za vpis izvajalca zasebnega varovanja, ki to dejavnost opravlja kot storitev za druge, v sodni register oziroma v evidenco pristojnega organa in za vse spremembe navedenih vpisov je treba priložiti soglasje Zbornice."

"V register izvajalcev zasebnega varovanja se vpiše:

izvajalec zasebnega varovanja, ki opravlja to dejavnost kot storitev za druge, na osnovi soglasja Zbornice in sklepa o vpisu v sodni register oziroma potrdila o priglasitvi v evidenco pristojnega organa, izdanega v skladu z navedenim soglasjem izvajalec zasebnega varovanja, ki opravlja varovanje za lastne potrebe na osnovi predpisa o obveznem organiziranju službe varovanja, na osnovi ugotovitve Zbornice, da izpolnjuje pogoje za opravljanje ene izmed oblik zasebnega varovanja po tem zakonu".

"O soglasju in vpisu v register izvajalcev zasebnega varovanja po 4. in 5. odstavku tega člena odloči predstojnik Zbornice ali njena pooblaščenca uradna oseba v upravnem postopku."

"Odločbo o navedenem soglasju iz 4. odstavka tega člena in odločbo o vpisu v navedeni register izvajalcev zasebnega varovanja iz 2. alineje 5.odstavka tega člena mora Zbornica izdati v roku dveh mesecev po vložitvi zahtevka stranke, odločbo o vpisu v navedeni register izvajalcev zasebnega varovanja iz 1. alineje 5. odstavka tega člena pa v roku 8 dni po prejemu sklepa o vpisu v sodni register oziroma potrdila o priglasitvi v evidenco pristojnega organa - sicer se šteje, da je bilo soglasje dano oziroma vpis v navedeni register izvršen in izdana zahtevana licenca."

"Zahtevek za izdajo navedenega soglasja in vpis v navedeni register izvajalcev zasebnega varovanja po 4. in 5. odstavku tega člena vložijo stranka pri Zbornici na obrazcu, ki ga na predlog Zbornice predpiše ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in mu priloži dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev za opravljanje tiste oblike zasebnega varovanja, za katero želi pridobiti licenco."

Obrazložitev:

S predlaganimi popravki najprej določamo tiste subjekte, ki morajo po tem zakonu pridobiti licenco za zasebno varovanje, česar zakonski predlog ni storil. Pri tem predlagamo rešitev, po kateri se odpravlja tudi dosedanja nejasnost v praksi, ali morajo subjekti, ki opravljajo varovanje samo za lastne potrebe tudi pridobiti licenco. Enako kot zakonski predlog predlagamo, da morajo licenco pridobiti tisti subjekti, ki so po posebnem predpisu dolžni organizirati službo varovanja. Obenem pa tudi predlagamo določno rešitev za tiste subjekte, ki opravljajo varovanje za lastne potrebe, vendar pa niso dolžni organizirati službe varovanja. Zakonski predlog tega področja ne ureja. Po predlogu našega amandmaja tem osebam ni treba pridobiti licence, morajo pa opravljati varovanje v skladu z zakonom. Za kršitev človekovih pravic ni nobene razlike, ali do nje pride pri varovanju, ki se opravlja kot storitev za druge, ali pa pri varovanju, ki se opravlja za lastne potrebe ("na lastnem dvorišču"). Osebe, ki opravljajo to varovanje morajo prav tako izpolnjevati pogoje po zakonu in izkazati znanje o svojih pooblastilih ter varovanju človekovih pravic.

Nadalje predlagamo za profesionalizacijo dela v tej pomembni in zelo delikatni dejavnosti, da se dejavnost tistih izvajalcev, ki opravljajo varovanje kot storitev za druge, omeji samo na opravljanje te dejavnosti. To je nujno potrebno (iz podobnih razlogov kot pri odvetniški dejavnosti), saj gre pri varovanju v prvi vrsti za mandatno razmerje, v katerem mora naročnik dovoliti izvajalcu vstop v njegovo intimo. Iz tega razloga je takšna varovalka nujna tudi zaradi preprečevanja nevarnosti zlorab informacij, prav tako pa tudi zaradi zagotovitve večjega zaupanja v delo izvajalcev zasebnega varovanja. Ta varovalka pa je pomembna tudi, da se prepreči nevarnost, da izvajalec zasebnega varovanja ob tej dejavnosti izvaja tudi kakšno takšno dejavnost, ki je z varovanjem nekompatibilna (organiziranje prireditev idr.). Vsekakor pa je ta omejitev tudi pogoj za doseglo resnične profesionalizacije na tem področju, ki ima danes v svetu čedalje večji pomen.

S tem amandmajem rešujemo tudi vprašanje razmerja med sodno registracijo oziroma priglasitvijo dejavnosti pri pristojnemu organu na eni strani in izdajo licence na drugi strani. Tega problema zakonski predlog ne ureja. Po obstoječi ureditvi je možno dejavnost zasebnega varovanja registrirati brez kakršnih koli omejitev (pri čemer pripominjamo, da se glede na enotno klasifikacijo dejavnosti zasebno varovanje registrira v celoti in celo skupaj z detektivsko dejavnostjo, tako da je zahteva zakonskega predloga po 2. odstavku tega člena, po kateri mora prosilec "vlogi priložiti izpisek iz sodnega registra oziroma dokazilo o priglasitvi, iz katerega je razviden vpis ali priglasitev posamezne oblike zasebnega varovanja", neizvedljiva). Takšna ureditev povzroča v praksi zmedo in omogoča manipulacije, zaradi česar predlagamo rešitev, po kateri naj vpis v sodni register oziroma priglasitev pri pristojnemu organu ponovno pridobita na pomenu. Predlagana ureditev je podobna, kot to velja za odvetniško dejavnost.

Po predlagani rešitvi pa so predvideni tudi roki, v katerih mora Zbornica izdati potrebne odločbe, in sicer s posledico, da se v primeru, če o soglasju za vpis v sodni register oziroma za priglasitev pristojnemu organu, ali če o vpisu v register izvajalcev zasebnega varovanja v predpisanem roku ni sprejeta nobena odločitev, šteje, da je bilo soglasje dano oziroma da je bil vpis izvršen in izdana licenca. Tudi ta ureditev je podobna, kot je predpisana v zakonu o odvetništvu v postopku sprejemanja takšnih odločitev s strani Odvetniške zbornice Slovenije. S takšno ureditvijo je zagotovljeno odločanje o teh vprašanih v predpisanih rokih.

Predlagamo, da se določilo 3. odstavka tega člena, po katerem se licenca za opravljanje zasebnega varovanja podeli samo za dobo 5. let, črta. Takšno določilo bi v praksi ob nadaljnji ohranitvi ureditve, po kateri lahko vsak subjekt ne glede na svojo resnično poslovno usmeritev, pridobi licenco za zasebno varovanje, še dodatno oziroma radikalno pospešilo razvoj deprofesionalizacije opravljanja te

dejavnosti. To določilo bi nujno povzročilo, da bi se tudi tisti izvajalci zasebnega varovanja, ki se danes v naši državi profesionalno ukvarjajo z zasebnim varovanjem, preorientirali na druge dejavnosti. Ob tem določilo ni mogoče imeti dolgoročne poslovne perspektive na področju varovanja, to pa pomeni bistveno znižanje interesa za vlaganja v to panogo. Pri tem se še posebej zastavlja vprašanje, ali se s tem določilom ne posega za nazaj v pridobljene pravice tistih izvajalcev zasebnega varovanja, ki so na osnovi obstoječega zakona že pridobili licence za nedoločen čas.

K 12. členu

člen se spremeni, tako da glasi:

"12. člen"

"(licenca)"

V odločbi o vpisu v register izvajalcev zasebnega varovanja (licenco) se navedejo vsi podatki, ki so predmet vpisa v navedeni register, v obrazložitvi pa navede podlaga za izvedbo navedenega vpisa.

O vpisu vsake spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena se izda na osnovi sklepa o vpisu v sodni register oziroma potrdila pristojnega organa o priglasitvi teh sprememb, če pa te spremembe niso predmet vpisa v sodni register oziroma navedene priglasitve pristojnemu organu (sprememba oblik zasebnega varovanja) na osnovi zahtevka izvajalca zasebnega varovanja ali pa na osnovi ugotovitev v postopku, ki ga vodi Zbornica po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega organa, posebna odločba (sprememba licence).

Izvajalec zasebnega varovanja je dolžan vsako spremembo podatkov iz 1. odstavka tega člena pisno sporočiti Zbornici v roku 8 dni od dneva nastale spremembe.

V roku iz prejšnjega odstavka tega člena je izvajalec zasebnega varovanja tudi dolžan pisno obvestiti Zbornico o vsaki takšni spremembi dejanskih okoliščin, zaradi katere ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje določene oblike zasebnega varovanja, navedene v njegovi licenci.

V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena izda Zbornica izvajalcu zasebnega varovanja odločbo, s katero mu določi primeren rok za odpravo navedene pomanjkljivosti in s katero začasno do izteka tega roka vzdrži v veljavi njegovo licenco za to obliko zasebnega varovanja. Izdaja navedene odločbe in rok za odpravo pomanjkljivosti se zaznamujeta v registru izvajalca zasebnega varovanja. V času do odprave ugotovljene pomanjkljivosti izvajalec zasebnega varovanja za to obliko zasebnega varovanja ne more prevzemati novih poslov.

Enako kot v prejšnjem odstavku tega člena postopa Zbornica tudi v primeru, kadar v postopku, ki ga vodi po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega organa, sama ugotovi takšno pomanjkljivost, če ne odloči, da se temu izvajalcu v registru izvajalcev zasebnega varovanja vpis te oblike zasebnega varovanja izbriše (odvzem licence).

Z odločbo, s katero se ugotovi, da je izvajalec zasebnega varovanja odpravil ugotovljeno pomanjkljivost, se vpis zaznambe iz 5. odstavka tega člena izbriše iz navedenega registra.

Pritožba zoper odločbo, izdano po 5. odstavku tega člena, ne zadrži njene izvršitve.

Obrazložitev:

Ureditev, ki jo predlaga ta amandma, odgovarja na vprašanje, ali je vpis v register izvajalcev zasebnega varovanja konstitutivnega ali deklaratornega pomena. Zakonski predlog tega vprašanja ne ureja. Po našem stališču je bistvenega pomena, da je vpis v register konstitutivnega pomena, s čimer pridobi ta register pomen javne

knjige. Izdana odločba (licenca) obsega vse podatke vpisa v register in ima pomen odločitve o vpisu kakor tudi pomen dokazila o izvedenem vpisu.

Predlagamo da se na tem mestu ureja tudi vprašanje sprememb podatkov v registru ter obveznosti izvajalca zasebnega varovanja v tej zvezi. Pri tem predlagamo tudi rešitev v primeru, da pride pri izvajalcu zasebnega varovanja zaradi spremenjenih okoliščin (kadrovske fluktuacije, bolezni ali smrti idr.) do takšnega dejanskega stanja, ko ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje določene oblike zasebnega varovanja. Zakonski predlog tega vprašanja ne ureja. Po rešitvi, ki jo predlagamo s tem amandmajem, se takšnemu izvajalcu praviloma odobri primeren rok za odpravo takšne pomanjkljivosti, v tem času pa licenca vzdrži v veljavi z omejitvijo, da izvajalec v tem času na tem področju zasebnega varovanja ne sme širiti svoje poslovne dejavnosti. Navedena odločba in rok se po tem predlogu tudi zaznamujeta v registru izvajalca zasebnega varovanja.

K 13. členu

člen se spremeni, tako da glasi:

“13. člen”

“(pogoji za pridobitev licence)”

Licenco za opravljanje posamezne oblike zasebnega varovanja po 5. členu tega zakona je mogoče pridobiti le na osnovi dokazil, da so izpolnjeni minimalni pogoji strokovne, kadrovske in tehnične opremljenosti ter drugi materialni pogoji, ki so predpisani za njeno opravljanje, kakor tudi da ne obstajajo zadržki javnega reda za lastnike, zastopnike in člane nadzornega sveta prosilca za licenco.

Posameznik, ki želi opravljati varovanje kot svoboden poklic, lahko pridobi samo licenco za varovanje oseb.

Obrazložitev:

Predlagamo v bistvu spremembo vseh določil od tega člena in razdelkov “1. osebni pogoji” in “2. pogoji za pridobitev licence”. Po našem mnenju so temeljitega popravka potrebna tudi vsa ostala določila, na katera pa zaradi kratkega roka nismo mogli predlagati amandmajev. Opozorimo naj, da je sistematika zakonskega predloga, pa kateri se ureja začetek opravljanja zasebnega varovanja pred določitvijo pogojev za pridobitev licence, neprimerna. Zakonski predlog ohranja slabosti obstoječega zakona, po katerih z določitvijo osebnih pogojev določa le pogoje za osebe, ki želijo neposredno opravljati storitve varovanja, čeprav gre za vprašanje pogojev za pridobitev licence. Pri tem določa zakonski predlog le pogoje za varnostno osebje, niti z besedo pa ne omenja pogojev glede tehnične opremljenosti in drugih materialnih pogojev za pridobitev licence. Posebej je treba poudariti, da zakonski predlog že določa posamezne nacionalne poklicne kvalifikacije, čeprav le te še niso bile skladno s 1. odstavkom 12. člena ZNPK sprejete (katalogi standardov strokovnih znanj in spretnosti za “varnostnika čuvaja”, “varnostnika” in “varnostnika nadzornika”, ki jih je pripravila Zbornica) oziroma se sploh še niso niti pričeli pripravljati. Takšno ureditev bi mogli pogojno zagovarjati edino-le v primeru, če naj bi bili ti katalogi sprejeti vsaj sočasno z zakonskim predlogom, kar pa je po 4. odstavku 74. člena sam predlagatelj zakona že izključil, saj predvideva, da naj bi MNZ pripravil vsebino teh katalogov in jih predlagal Strokovnemu svetu v 12. mesecih po uveljavitvi zakona. Predlagane ureditve tedaj po našem stališču pravno ni mogoče zagovarjati. Obenem pa se vsa določila 14. do 18. člena ter 19. do 23. člena praktično le ponavljajo.

Po navedenem predlagamo, da zaradi ustrezne sistematike 13. člen vsebuje temeljno opredelitev pogojev, potrebnih za pridobitev licence. Pogoji, ki jih predlagamo so minimalni pogoji strokovne, kadrovske in tehnične opremljenosti ter drugi materialni pogoji, poleg tega pa tudi da ne obstajajo zadržki javnega reda za lastnike, zastopnike in

člane nadzornega sveta prosilca za licenco. Slednjega pogoja zakonski predlog ne omenja, čeprav je za zakonito poslovanje izvajalcev zasebnega varovanja nedvomno zelo pomemben.

Poleg tega predlagamo, da vsebuje to določilo tudi omejitev za posameznika, ki želi opravljati varovanje kot svobodni poklic, namreč da lahko pridobi samo licenco za varovanje oseb. Ta omejitev je potrebna, saj izvrševanje vseh drugih oblik zasebnega varovanja zahteva organizirano gospodarsko poslovanje.

K 14. do 33. členu

14. do 33. člen in njihovi nad naslovi se spremenijo oziroma nadomestijo z novimi členi 14. do 27. člen, ki glasijo:

“1. Strokovni in kadrovski pogoji”

“14. člen”

“(splošni pogoji)”

Osebe, ki jih mora prosilec za licenco zagotoviti v predpisanem minimalnem številu s predpisano strokovnostjo in usposobljenostjo za opravljanje določene oblike zasebnega varovanja, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so državljani Republike Slovenije
- da so stare nad 18 let
- da aktivno obvladajo slovenski jezik
- da imajo glede na zahteve nalog, ki jih bodo opravljale, potrebne psihofizične sposobnosti
- da imajo za naloge, ki jih bodo opravljale, potrebno strokovno kvalifikacijo
- da imajo za naloge, ki jih bodo opravljale potrebne delovne izkušnje
- da imajo za naloge, ki jih bodo opravljale, potrebno telesno usposobljenost
- da so vredne zaupanja

Izpolnitev pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena se dokazuje s predložitvijo javnih listin pristojnih organov, če ni drugače predpisano.

Izpolnitve pogoja iz 3. alinee 1. odstavka tega člena državljanom Republike Slovenije ni treba dokazovati, razen če nastane dvom.

Izpolnitev pogoja iz 4. alinee 1. odstavka tega člena se dokazuje na podlagi zdravniškega spričevala, izdanega na osnovi predhodnega zdravstvenega pregleda za opravljanje predvidenih nalog zasebnega varovanja v skladu z predpisi o varnosti in zdravju pri delu.

Izpolnitev pogoja iz 5. alinee 1. odstavka tega člena se dokazuje na podlagi javne listine, pridobljene v skladu s predpisi, ki urejajo poklicno in strokovno izobraževanje, oziroma z ZNPK, če pa zahtevane poklicne kvalifikacije na ta način ni mogoče pridobiti, pa na osnovi javne listine, s katero se dokazuje pridobitev predpisane strokovne izobrazbe oziroma poklicne usposobljenosti za opravljanje navedenih nalog glede na njihovo splošno strokovno zahtevnost, in s potrdilom o uspešno opravljenem preizkusu znanja po programu, ki ga je za opravljanje posameznih nalog na področju zasebnega varovanja sprejela Zbornica v soglasju z ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve.

Izpolnitev pogoja iz 6. alinee 1. odstavka tega člena se dokazuje z delovno knjižico.

Izpolnitev pogoja iz 7. alinee 1. odstavka tega člena se dokazuje s potrdilom o uspešno opravljenem preizkusu iz samoobrambnih veščin po programu, ki ga je za opravljanje posameznih nalog na področju zasebnega varovanja sprejela Zbornica, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve.

Izpolnitev pogoja po 8. alineji 1. odstavka tega člena se dokazuje s potrdili pristojnih organov za vodenje kazenskih in upravno kazenskih evidenc ter o uvedenih kazenskih in upravno kazenskih postopkih.

Zagotovitev oseb po 1. odstavku tega člena se dokazuje s pisno izjavo teh oseb, da se bodo zaposlile pri prosilcu, in s pisno izjavo prosilca, da jih bo zaposlil, takoj ko bo pridobil zaproseno licenco.

Obrazložitev:

Predlagamo, da se za varnostno osebje v skupni določbi opredelijo pogoji, ki se sicer v določilih zakonskega predloga od 14. do 18. člena in 19. do 23. člena v bistvu ponavljajo. Pri tem posebej določamo obveznost, da morajo biti osebe, ki opravljajo naloge na področju varovanja stare nad 18. let (tudi glede na izjemno določilo 2. stavka 17. člena ZNPK). Prav tako posebej določamo pogoj, da morajo aktivno obvladati slovenski jezik, saj morajo te osebe obvezno kontaktirati tudi z državnimi organi in je v naši državi uradni jezik slovenščina. Pogoj poslovne sposobnosti in splošne zdravstvene zmožnosti pa zastrujemo s pogojem, da imajo glede na zahteve nalog potrebne psihofizične sposobnosti, kar se dokazuje na osnovi predhodnega zdravstvenega pregleda za opravljanje predvidenih nalog v skladu s predpisi o varnosti in zdravju pri delu (5. odstavek 26. člena ZDR). Glede na okoliščino, da nacionalne poklicne kvalifikacije za opravljanje teh nalog še niso določene, predlagamo opredelitev pogoja, da imajo potrebno strokovno kvalifikacijo in morebiti potrebne delovne izkušnje, glede na značilnosti nalog pa tudi potrebno telesno usposobljenost ter uspešno opravljen preizkus znanja po programu, ki ga je za opravljanje posameznih nalog na področju zasebnega varovanja že sprejela Zbornica v soglasju z MNZ na osnovi obstoječega zakona o zasebnem varovanju in o obveznem organiziranju službe varovanja. Končno predvidevamo podobno kot zakonski predlog in obstoječa zakonska ureditev tudi pogoj nekaznovanosti oziroma prepovedi "zadržkov javnega reda" oziroma "pogoja zaupanja". Pri tem predlagamo predvsem natančno opredelitev dokazil, ki jih mora prosilec za licenco za izpolnitev navedenih pogojev predložiti (česar zakonski predlog ne ureja).

"15. člen"

"(odgovorna oseba za varovanje)"

Za zakonito izvajanje zasebnega varovanja prevzema vsak njegov izvajalec posebno odgovornost, s tem da je osebno sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali druga posebej določena oseba, zaposlena pri njem, pridobila za opravljanje te naloge skladno 5. odstavkom prejšnjega člena potrebno strokovno kvalifikacijo ter sta opravljanje te naloge in prevzame te odgovornosti posebej določena v opisu njenih delovnih nalog.

Izvajalec zasebnega varovanja, ki ima velik obseg poslovanja, mora imeti zaposleno odgovorno osebo za varovanje, ki ima ob izpolnitih pogojih iz 14. člena tega zakona tudi najmanj višješolsko izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj.

Posebej določena odgovorna oseba za varovanje lahko opravlja to funkcijo pri največ dveh izvajalcih zasebnega varovanja, če sta kapitalsko ali osebno lastniško povezana.

Obrazložitev:

Posebej predlagamo ureditev vprašanja odgovorne osebe za varovanje, katere funkcijo je uvedel obstoječi zakon iz leta 1994. Pri tem predlagamo odpravo problemov in nejasnosti, ki so se v zvezi z zagotovitvijo takšne odgovorne osebe pojavili v dosedanji praksi, še posebej pri majhnih družbah ali samostojnih podjetnikih posameznikov. Tega vprašanja zakonski predlog ne ureja. Rešitev, ki jo predlagamo, je, da lahko vsak izvajalec (npr. samostojni podjetnik posameznik) sam osebno prevzame opravljanje te funkcije oziroma zakoniti zastopnik izvajalca. V takšnem primeru za opravljanje te funkcije po našem predlogu ni predviden poseben pogoj glede

strokovne izobrazbe in delovnih izkušenj (po obstoječem zakonu mora imeti odgovorna oseba najmanj višje šolsko izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj), marveč mora le opraviti ustrezen preizkus znanja, predpisan za odgovorne osebe, oziroma, če bo takšna nacionalna poklicna kvalifikacija določena, pridobiti takšno kvalifikacijo. Rešitev, ki jo predlagamo, pa predvideva, da mora izvajalec, ki ima velik obseg poslovanja (ocena velikosti obsega je namenoma ostala nedefinirana in gre predvsem za oceno samega izvajalca) posebej zaposliti odgovorno za varovanje, ki pa mora izpolnjevati tudi obstoječe pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj. Na ta način tudi grobo ne rušimo obstoječega sistema in ga prilagajamo potrebam prakse.

V praksi se je tudi pojavila dilema, pri kolikšnem številu izvajalcev zasebnega varovanja lahko odgovorna oseba za varovanje opravlja to svojo funkcijo. Zakonski predlog tega vprašanja ne ureja. Predlagamo smiselno rešitev, po kateri lahko takšna odgovorna oseba za varovanje opravlja to funkcijo pri največ dveh izvajalcih, če sta kapitalsko ali osebno lastniško povezana.

"16. člen"

"(dokazovanje strokovne kvalificiranosti v dvomu)"

Če nastane dvom o potrebni strokovni kvalifikaciji za opravljanje določenih nalog, ki jih zahtevajo posamezne oblike zasebnega varovanja, daje o tem na zahtevo prizadete osebe, izvajalca zasebnega varovanja ali Zbornice mnenje ministrstvo, pristojno za izobraževanje, oziroma ministrstvo, pristojno za delo.

Obrazložitev:

V praksi se je že pri obstoječi ureditvi pojavilo vprašanje s kakšno strokovno izobrazbo lahko opravlja posamezni delavec določene naloge varovanja. Po obstoječem zakonu je npr. predpisano, da lahko neposredno opravljajo naloge tehničnega varovanja le osebe s V. stopnjo strokovne izobrazbe tehnične smeri. Takšno določilo je povzročalo zelo veliko težav, saj za mnoga dela srednja tehnična izobrazba ni potrebna, po drugi strani pa je ta ureditev omogočala, da so se kot ustrezno kvalificirani delavci pojavljale osebe npr. z izobrazbo rudarske smeri idr., kar vsekakor ni ustrezna kvalifikacija za opravljanje del, kot je npr. montiranje in vzdrževanje alarmnih sistemov ali drugih elektronskih naprav za varovanje. Naše stališče je, da je vprašanje ustrezne strokovne izobrazbe za opravljanje posameznih del določeno v predpisih, ki urejajo izobraževanje, oziroma v zakonu, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije. Zaradi tega predlagamo, da se v primeru dvoma o ustreznosti strokovni kvalificiranosti za določena dela varovanja pridobi mnenje pristojnega Ministrstva za izobraževanje oziroma za delo.

"17. člen"

"(obveznost do stalnega strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja)"

Vse osebe, ki opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja so se dolžne stalno strokovno izpopolnjevati in usposabljevati v skladu s programi, ki jih sprejme Zbornica v soglasju z ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve.

Obrazložitev:

Namesto zelo spornega določila 24. člena zakonskega predloga, ki zahteva, da morajo vsi na vsakih 5 let ponovno dokazovati, da izpolnjujejo pogoje za pridobitev posamezne nacionalne poklicne kvalifikacije (kar pomeni pridobitev te kvalifikacije le za omejeno dobo 5 let, kar ZNPK in noben zakon, ki ureja izobraževanje, ne predvideva), predlagamo zakonito rešitev stalnega strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja, kot je to predvideno v 172. členu ZDR. Na področju zasebnega varovanja je takšno stalno strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje nedvomno potrebno zaradi poglobljanja znanja na področju varstva človekovih pravic kot tudi

zaradi spoznavanja novih nevarnosti in s tem ogrožanja življenja, zdravja in lastnine ljudi ter sodobnih načinov novih načinov varovanja in tehnoloških dosežkov na tem področju. Takšno stalno usposabljanje je potrebno tudi za ohranjanje in izboljševanje potrebnih samoobrambnih veščin. Navedeno stalno strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje mora potekati po programih, ki jih glede na spoznane potrebe lahko pripravi le Zbornica in sprejme v soglasju z MNZ.

“18. člen”

“(pogoj zaupanja)”

Pogoj, da je oseba za opravljanje nalog na področju zasebnega varovanja vredna zaupanja, ni izpolnjen, če je bil tej osebi izrečen varnostni ali varstveni ukrep prepovedi opravljanja nalog varovanja ali je bila ta oseba pravnomočno obsojena:

- za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti
- za kaznivo dejanje, ki se preganja na zasebno tožbo ali predlog in je bilo naklepno storjeno zoper človekovo telesno integriteto ali premoženje
- za dve ali več naklepno storjenih kaznivih dejanj, ki se preganjajo na zasebno tožbo ali predlog.
- za prekršek zoper javni red in mir z obeležjem nasilja
- za dva ali več prekrškov zoper javni red in mir

Če zoper osebo iz 1. odstavka tega člena teče kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja po 1. oziroma 2. alineji ali za prekršek po 4. alineji oziroma za ponovno kaznivo dejanje po 3. alineji ali za ponovni prekršek po 5. alineji, se odločitev o tem, ali oseba izpolnjuje pogoj po tem členu, odloži do pravnomočne odločitve v tem postopku.

Oseba iz 1. odstavka tega člena tudi ne izpolnjuje pogoja po tem členu, če ji je bil zaradi hude kršitve kodeksa poklicne etike pravnomočno izrečen ukrep črtanja iz predpisane evidence ali če je bil v obnovljenem postopku razveljavljen njen vpis v to evidenco ne glede na to, ali je naknadno izpolnila predpisane pogoje za vpis v to evidenco.

Okoliščine iz 1. odstavka tega člena pomenijo obenem zadržek javnega reda.

Obrazložitev:

Pogoj, da so osebe, ki opravljajo naloge na področju varovanja, zaupanja vredne (podoben pogoj ima tudi zakon o odvetništvu) predlagamo ne le zaradi pozitivne definicije tega pogoja, marveč tudi kot določeno potrebno poostreitev tega pogoja in s tem razliko od prepovedne določbe glede zadržkov javnega reda. Zakonski predlog nekritično povzema obstoječo zakonsko ureditev. Tako tudi ne skuša razrešiti protislovja, po katerem je zadržek pravnomočna obsodba za prekršek zoper javni red in mir z obeležjem nasilja, ni pa zadržek pravnomočna obsodba za takšno kaznivo dejanje, kadar se le to ne preganja po uradni dolžnosti. Ne more biti sporno, da so kazniva dejanja, tudi če se preganjajo na zasebno tožbo ali predlog, družbeno bolj nevarna dejanja kot prekrški. Iz navedenih razlogov predlagamo odpravo tega protislovja, s katerim se obenem nekoliko poostri odgovornost oseb, ki opravljajo varovanje, s tem da predlagamo kot takšen zadržek tudi pravnomočno obsodbo za kaznivo dejanje, ki se preganja na zasebno tožbo ali predlog in ki je bilo storjeno naklepno zoper človekovo telesno integriteto ali premoženje kakor tudi če je bila oseba pravnomočno obsojena za dve ali več naklepno storjenih kaznivih dejanj, ki se preganjajo na zasebno tožbo ali predlog. Dodatno predlagamo kot zadržek, če je bila oseba pravnomočno obsojena za dva ali več prekrškov zoper javni red in mir, torej ne le za prekrške z obeležjem nasilja. Navedeni zadržki veljajo za vse osebe, ki opravljajo naloge na področju zasebnega varovanja (po obstoječem zakonu je veljal zadržek zaradi pravnomočne obsodbe zaradi prekrška z obeležjem nasilja le za varnostnika). Navedeno

ureditev smo dopolnili še s tem, da smo navedli kot zadržek tudi primer, če je bil osebi izrečen varnostni ali varstveni ukrep prepovedi opravljanja nalog varovanja. Ti zadržki javnega reda se bodo nedvomno morali upoštevati tudi za tujce, kadar bodo hoteli opravljati storitve varovanja pri nas, kar je še posebej pomembno, če bo šlo za državljane ene od držav EU.

V tem določilu hkrati predlagamo tudi primer, ko oseba ni vredna zaupanja za opravljanje storitev varovanja, in sicer če je bil zaradi hude kršitve kodeksa poklicne etike pravnomočno izrečen ukrep črtanja iz predpisane evidence ali če je bil v obnovljenem postopku razveljavljen njen vpis v to evidenco. S to določbo (podobna je tudi v zakonu o odvetništvu) se povečuje profesionalno odgovornost vseh oseb, ki neposredno opravljajo naloge varovanja, še posebej za spoštovanje kodeksa poklicne etike.

“ 19. člen”

“(suspenz in izredna odpoved)”

Nalog na področju zasebnega varovanja ne more opravljati oseba, zoper katero teče kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja po 1. alineji 1. odstavka prejšnjega člena. Če izvajalec zasebnega varovanja takšne osebe ne more razporediti na druga dela, je to razlog za suspenz njene pogodbe o zaposlitvi oziroma za izredno odpoved delodajalca v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja (v nadaljevanju ZDR).

Če oseba, ki opravlja naloge na področju zasebnega varovanja, ne izpolnjuje svojih obveznosti do stalnega strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja oziroma ne opravi uspešno niti ponovnega preizkusa znanja oziroma veččin po tem izpopolnjevanju in usposabljanju, ali če zaradi nastopa okoliščin 1. in 3. odstavka prejšnjega člena ne izpolnjuje več pogoja, da je vredna zaupanja, je to razlog za izredno odpoved delodajalca v skladu z ZDR.

Obrazložitev:

Z navedenim določilom se daje zakonska osnova za suspenz pogodbe o zaposlitvi in za izredno odpoved delavcu, kot sta opredeljena v ZDR, v primerih ko izvajalec zasebnega varovanja delavcu ne more več poverjati opravljanja nalog varovanja in nima možnosti za njegovo prerazporeditev na druga dela kakor tudi v primeru če delavec krši svoje obveznosti do stalnega strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja oziroma ne opravi uspešno niti ponovnega preizkusa znanja oziroma veččin po tem izpopolnjevanju in usposabljanju ali če nastopijo okoliščine, zaradi katerih delavec ne izpolnjuje več pogoja, da je vreden zaupanja (1. in 3. odstavek 18. člena).

“2. Pogoji tehnične opremljenosti in drugi materialni pogoji”

“20.člen”

“(pogoji tehnične opremljenosti)”

Tehnična oprema, ki jo mora prosilec za licenco zagotoviti v predpisanem obsegu in specifikaciji za opravljanje določene oblike zasebnega varovanja, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da ima veljavni atest
- da ustreza predpisanim standardom za njeno uporabo zaradi izvrševanja opredeljene naloge varovanja
- da je v brezhibnem stanju

Izpolnitev pogoja iz prejšnjega odstavka tega člena se dokazuje z dokazili o lastništvu ali z ustrežno pogodbo, tehnično specifikacijo opreme in atestom, Zbornica pa lahko po svoji pooblaščenosti osebni opravi tudi ogled navedene opreme.

Obrazložitev:

Zakonski predlog ne definira pogojev tehnične opremljenosti in drugih materialnih pogojev za pridobitev licence. Glede na to, da je izpolnjevanje teh pogojev za opravljanje posameznih oblik zasebnega varovanja bistvenega pomena, predlagamo s tem amandmajem dopolniti te vrzeli. Po tem predlogu mora tehnična oprema imeti veljavni atest, ustrezati predpisanim standardom za njeno uporabo zaradi izvrševanja opredeljene naloge varovanja in biti v brezhibnem stanju. Prav tako predlagamo način dokazovanja izpolnitve teh pogojev.

“21. člen”

“(drugi materialni pogoji)”

Prosilec za licenco mora izkazati, da ima zagotovljen poslovni prostor in potrebno opremo za urejeno administrativno poslovanje na svojem sedežu.

Izpolnitev pogoja iz prejšnjega odstavka tega člena se dokazuje z dokazili o lastništvu ali z ustrežno pogodbo, Zbornica pa lahko po svoji pooblaščenosti opravi tudi ogled navedenega prostora in opreme.

Posameznik, ki želi opravljati zasebno varovanje kot svoboden poklic ni dolžan izkazati pogoja iz 1. odstavka tega člena, mora pa zagotoviti naslov, na katerem je stalno dosegljiv.

Obrazložitev:

Zakonski predlog tudi ne ureja vprašanja določitve zahteve, da zagotavlja prosilec za licenco možnosti za urejeno administrativno poslovanje na svojem sedežu. Ta problem se je v preteklosti že pojavljal, pri čemer je popolnoma nesprejemljivo, da bi izvajalec zasebnega varovanja, katerega poslovanje mora biti zakonito, posloval na neznanem naslovu. Zaradi tega predlagamo rešitev, po kateri mora prosilec izkazati, da ima zagotovljen poslovni prostor in opremo za takšno urejeno administrativno poslovanje na svojem sedežu. Pri tem prav tako predlagamo način, kako dokazuje te okoliščine.

Posebej predlagamo rešitev, da posameznik, ki želi opravljati zasebno varovanje kot svobodni poklic (pri čemer lahko pridobi licenco samo za varovanje oseb) ni dolžan izkazati tega pogoja, pač pa mora zagotoviti naslov, na katerem je stalno dosegljiv.

“3. Prepoved zadržkov javnega reda za lastnike, zastopnike in nadzornike”

“22. člen”

“(določitev oseb)”

Prosilec za licenco mora skladno z 8. odstavkom 14. člena tega zakona izkazati, da njegovi lastniki in zakoniti zastopniki (direktorji, člani uprave, prokuristi) ter člani njegovega nadzornega sveta nimajo zadržkov javnega reda iz 1. odstavka 18. člena tega zakona.

Obveznost iz prejšnjega odstavka tega člena je za lastnike delniške družbe omejena na tiste, ki imajo po delniški knjigi v lasti 5 in več odstotkov vseh navadnih delnic, kar se dokazuje z izpisom iz delniške knjige.

Obrazložitev:

S tem amandmajem konkretno opredeljujemo prepoved zadržkov javnega reda za lastnike, zastopnike in nadzornike izvajalcev zasebnega varovanja. Pri tem morajo izkazati, da takih zadržkov nimajo vsi lastniki, razen pri delniški družbi, kjer predlagamo, da morajo to okoliščino izkazati tisti lastniki, ki imajo po delniški knjigi v lasti 5 ali več odstotkov vseh navadnih delnic. Navedena obveznost

velja tudi za vse zakonite zastopnike izvajalcev zasebnega varovanja (direktorje, člane uprave, prokuriste) ter za vse člane njegovega nadzornega sveta.

“4. Listine iz uradnih evidenc”

“23. člen”

“(rok veljavnosti)”

Listine iz uradnih evidenc, ki jih mora prosilec priložiti svojemu zahtevku za pridobitev licence za opravljanje posamezne oblike zasebnega varovanja, ne smejo biti starejše od 30 dni.

Obrazložitev:

Posebej opredeljujemo vprašanje roka veljavnosti listin iz uradnih evidenc, s katerimi prosilec dokazuje izpolnjevanje predpisanih pogojev za predpisano licenco. Navedenega vprašanja zakonski predlog ne ureja.

“5. Pogoji za pridobitev licenc za posamezne oblike zasebnega varovanja”

“24. člen”

“(določitev pogojev)”

Minimalne strokovne in kadrovske pogoje ter pogoje tehnične opremljenosti za pridobitev licenc za posamezne oblike zasebnega varovanja določajo standardi, ki jih na predlog Slovenskega inštituta za standardizacijo in Zbornice predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

Obrazložitev:

Zakonski predlog pod razdelkom “2. Pogoji za pridobitev licence” navaja pogoje za posamezne oblike zasebnega varovanja, s tem da so ti pogoji deloma nejasno določeni (“ima osebo, odgovorno za opravljanje zasebnega varovanja”, “ima najmanj 5 varnostnikov” ipd.). Gre za poskuse definiranja minimalnih standardov za opravljanje posameznih oblik zasebnega varovanja, kar pa je v prvi vrsti strokovno vprašanje. Določene zahteve, ki jih v tej zvezi postavlja zakonski predlog, so tudi neprimerne (glej 27. člen). Naše stališče je, da to področje ne more biti predmet takšnega zakonskega urejanja, saj se z razvojem varovanja in tehnologije ti standardi tudi spreminjajo. Zaradi tega predlagamo s tem amandmajem, da navedene standarde o minimalnih strokovnih in kadrovskih pogojih ter o pogojih tehnične opremljenosti za pridobitev licenc za posamezne oblike zasebnega varovanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, na predlog SIST in Zbornice.

“6. Pogoji za opravljanje zasebnega varovanja”

“25. člen”

“(licenca in veljavnost predpisov)”

Izvajalci, ki morajo pridobiti licenco po tem zakonu, lahko opravljajo zasebno varovanje samo na osnovi vpisa v register izvajalcev zasebnega varovanja in izdane licence in samo v tisti obliki, za katero so pridobili licenco.

Za osebe, ki se ne vpisujejo v register izvajalcev zasebnega varovanja in opravljajo zasebno varovanje samo za lastne potrebe, ne veljajo pogoji, ki so glede kadrovske in tehnične opremljenosti po tem zakonu predpisani za izvajanje posameznih oblik zasebnega varovanja.

Tako izvajalci po 1. odstavku, kot osebe po 2. odstavku tega člena smejo opravljati zasebno varovanje le z osebami, ki so evidentirane pri Zbornici skladno s tem zakonom, in le z opremo, ki ima veljaven

atest in je za konkreten namen varovanja uporabljena v skladu s predpisanim standardom, ter le na način, ki ga določa ta zakon.

Obrazložitev:

Predlagamo, da se v zakonu po ureditvi pogojev za pridobitev licenc urejajo vprašanja v zvezi z opravljanjem zasebnega varovanja (kar je predmet urejanja že v 13. členu zakonskega predloga, to je pred določitvijo pogojev za pridobitev licenc). Zakonski predlog ne ureja vprašanja o pogojih izvajanja zasebnega varovanja tistih subjektov, ki se ne vpisujejo v register izvajalcev, ker opravljajo varovanje samo za lastne potrebe. Predlagamo, da za te osebe ne veljajo pogoji, ki so glede kadrovske in tehnične opremljenosti predpisani za opravljanje posameznih oblik zasebnega varovanja. Pač pa predlagamo, da smejo tudi te osebe opravljati zasebno varovanje le z osebami, ki izpolnjujejo vse zakonske pogoje in so evidentirane pri Zbornici, in le s tisto opremo, ki ima veljaven atest in je za konkreten namen varovanja uporabljena v skladu s predpisanim standardom, kakor tudi da smejo varovanje opravljati le na način, ki ga določa ta zakon. S takšno ureditvijo se zagotavlja zakonitost opravljanja varovanja tudi za te osebe.

“26. člen”

“(zavarovanje)”

Vsi, ki izvajajo zasebno varovanje (tako izvajalci po 1. odstavku kot osebe po 2. odstavku prejšnjega člena) morajo biti za opravljanje te dejavnosti oziroma nalog zavarovani za poklicno odgovornost. Prav tako morajo imeti sklenjeno zavarovanje za nevarnosti poškodb in smrti oseb, s katerimi neposredno opravljajo naloge varovanja.

Izvajalci, ki morajo pridobiti licenco, so z dnem vpisa v register izvajalcev zasebnega varovanja, osebe, s katerimi neposredno izvršujejo naloge varovanja, pa z dnem njihovega vpisa v predpisano evidenco po tem zakonu, zavarovane za nevarnosti iz prejšnjega odstavka tega člena na osnovi kolektivnega zavarovanja, ki ga v ta namen sklene Zbornica.

Premije za navedeno kolektivno zavarovanje po prejšnjem odstavku tega člena se plačujejo iz zavarovalnega prispevka navedenih izvajalcev zasebnega varovanja, v korist katerih je to zavarovanje sklenjeno.

Pogoje, po katerih se sklene kolektivno zavarovanje iz 2. odstavka tega člena in merila za določitev ter višino zavarovalnih prispevkov določi pristojni organ Zbornice glede na obseg škodnih primerov in stroške navedenih zavarovanj.

Osebe, ki izvajajo zasebno varovanje samo za lastne potrebe in se ne vpisujejo v register izvajalcev zasebnega varovanja, so prav tako dolžne skleniti zavarovanja za nevarnosti po 1. odstavku tega člena, in sicer najmanj po takšnih pogojih, kot je sklenjeno kolektivno zavarovanje po 2. odstavku tega člena.

Obrazložitev:

Zakonski predlog ureja v 33. členu zavarovanje odgovornosti izvajalcev zasebnega varovanja. Pri tem je določilo nejasno glede obsega zavarovanja (zaradi očitno nezadovoljivo lektoriranega besedila “utegnila nastati naročniku varnostnik storitev ali tretji osebi”), osnovne zavarovalne pogoje pa povzema po preteklih zavarovalnih pogojih kolektivnega zavarovanja, sklenjenega preko Zbornice. Takšnih zavarovalnih pogojev prav gotovo ne bo mogoče dogovoriti v primeru, če naj bi zavarovanje krilo tudi škodo, ki utegne nastati varnostniku (kar je popolnoma drugo zavarovanje). Pripomniti je treba, da je konkretno določanje zavarovalnih pogojev v zakonu vprašljivo, saj lahko kmalu postane neaktualno. Zakonski predlog pa ne ureja vprašanja zavarovanja odgovornosti za škodo tistih oseb, ki opravljajo varovanje le za lastne potrebe in niso dolžne organizirati službe varovanja. Z amandmajem predlagamo rešitev, po katerem morajo

vsi, ki izvajajo zasebno varovanje (tako izvajalci z licenco kot tiste osebe brez licence) biti za opravljanje te dejavnosti oziroma nalog zavarovani za poklicno odgovornost in prav tako imeti sklenjeno zavarovanje za nevarnosti poškodb in smrti oseb, s katerimi neposredno opravljajo naloge varovanja. Vsi izvajalci zasebnega varovanja, ki pridobijo licenco, so z dnem vpisa v register izvajalcev, osebe, s katerimi neposredno izvršujejo naloge varovanja, pa z dnem njihovega vpisa v predpisano evidenco, kolektivno zavarovani za navedene nevarnosti. Ta ureditev je podobna, kot velja tudi po zakonu o odvetništvu. Predlagamo, da določa pogoje za sklenitev kolektivnega zavarovanja ter merila in višino zavarovalnih prispevkov pristojni organ Zbornice glede na obseg škodnih primerov in stroške navedenih zavarovanj. Takšna je tudi dosedanja ureditev. Za osebe, ki nimajo licence in izvajajo zasebno varovanje samo za lastne potrebe pa velja, da so dolžne skleniti ta zavarovanja najmanj po takšnih pogojih, kot je sklenjeno omenjeno kolektivno zavarovanje.

“ 27. člen”

“(sklepanje pogodbe o opravljanju storitev varovanja)”

Pogodba o opravljanju storitev varovanja mora biti sklenjena v pisni obliki.

Pogodba iz prejšnjega odstavka tega člena, ki jo sklene z naročnikom kot izvajalec oseba, ki za opravljanje dogovorjenih storitev varovanja nima potrebne licence, je nična.

Izvajalec, ki opravlja storitve varovanja za druge, dogovori plačilo za opravljene storitve varovanja po sklenjeni pogodbi in za povračilo stroškov v zvezi z izvršitvijo navedenih storitev, v okviru zbornične tarife (3. alineja 2. odstavka 6. člena oziroma 8.točka 5. odstavka 6a člena).

Obrazložitev:

Z navedenim amandmajem korigiramo določila 3. in 4. odstavka 13. člena zakonskega predloga. Kršitev predpisa o obvezni obličnosti pogodbe ima za posledico neveljavnost pogodbe. Določilo, da je takšna pogodba nična, je po našem stališču sporno. Pač pa soglašamo, da je nična pogodba, ki jo sklene z naročnikom kot izvajalec oseba, ki za opravljanje dogovorjenih storitev varovanja nima potrebne licence. V tem primeru gre za zakonsko prepovedan posel. Z našo definicijo zajemamo tudi tiste primere, ko sklene pogodbo izvajalec, ki sicer ima licenco za varovanje, vendar pa jo sklene za takšne storitve oziroma obliko zasebnega varovanja, za katero ni pridobil potrebne licence. V predlaganem določilu urejamo tudi vprašanje določitve cene, ki se glede na predlagano uvedbo tarifnega sistema na tem področju določa v okviru zbornične tarife.

K 74. členu

Prvi odstavek se tako spremeni, da glasi:

“Zbornica je dolžna za opravljanje javnih pooblastil iz 5.odstavka 6.a člena tega zakona izpolniti določila predpisa ministra, pristojnega za notranje zadeve, iz 7. člena tega zakona v roku 6 mesecev od dneva uveljavitve tega predpisa”.

Drugi odstavek se tako spremeni, da glasi:

“Do poteka roka iz prejšnjega odstavka tega člena opravlja Zbornica navedene naloge tega zakona kot nosilec javnih pooblastil.

Tretji odstavek se tako spremeni, da glasi:

“Opravljanje tistega javnega pooblastila, za katerega Zbornica v roku iz 1. odstavka tega člena ne izpolni določenih pogojev, prevzame ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.”

4. odstavek se tako spremeni, da glasi:

“Zbornica je dolžna v roku 6 mesecev po uveljavitvi tega zakona uskladiti določila svojega statuta v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil, z določili tega zakona in statut v tem delu predložiti Vladi Republike Slovenije v soglasje. Če Zbornica v navedenem roku te uskladitve statuta ne predloži Vladi Republike Slovenije v soglasje ali Vlada Republike Slovenije soglasje na ta del statuta odreče, Zbornica ne more opravljati javnih pooblastil po tem zakonu in prevzame opravljanje teh javnih pooblastil ministristvo, pristojno za notranje zadeve.”

Obrazložitev:

S tem amandmajem predlagamo določitev obveznosti Zbornice, da v roku 6 mesecev od dneva uveljavitve predpisa ministra za notranje zadeve o izpolnjevanju strokovnih, kadrovskih in materialnih pogojev za opravljanje javnih pooblastil izpolni te predpisane pogoje. Obenem predlagamo, da Zbornica do poteka navedenega roka opravlja javna pooblastila (v enakem obsegu nalog, kot jih je opravljala doslej). Obenem predlagamo tudi ureditev posledice, če Zbornica svojih navedenih obveznosti ne izpolni ali če Zbornica v roku 6 mesecev po uveljavitvi Zakona ne uskladi določil svojega statuta v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil, z določili zakona in statuta v tem delu ne predloži Vladi Republike Slovenije v soglasje. V vseh teh primerih prevzame opravljanje navedenih javnih pooblastil Ministrstvo za notranje zadeve. Menimo, da je navedena rešitev mnogo bolj primerna od radikalnega posega, ki ga določa zakonski predlog.

Komisija je obravnavala in sprejela tudi naslednje amandmaje člana komisije Dora Hvalice, ki jih je vložil v obliki amandmajev v imenu Sindikata komunale, varovanja in poslovanja z nepremičninami Slovenije:

K 2. členu

Doda se nova 12. točka prvega odstavka, ki glasi:

“12. Varnostnik je oseba, ki neposredno opravlja varovanje kot varnostnik-čuvaj, varnostnik-čuvajka, varnostnik-varnostnica, telesni stražar - telesna stražarka, varnostnik nadzornik - varnostnica nadzornica.”

K 24. členu

Predlagamo zamenjavo drugega odstavka z naslednjim besedilom:

“Osebe iz prejšnjega odstavka opravljajo preizkus pred komisijo

sestavljeno iz enega predstavnika nosilcev javnih pooblastil, enega predstavnika reprezentativnega sindikata varnostnikov in enega predstavnika ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.”

Predlagamo zamenjavo šestega odstavka z naslednjim besedilom:

“Stroške preizkusa plača delodajalec.”

K 25. členu

Predlagamo zamenjavo tretjega odstavka z naslednjim besedilom:

“Stroške priprave in izvedbe programov plača delodajalec”.

K 29. členu

Predlagamo, da se v prvem odstavku doda prva alineja:

“- vozilo, prirejeno za prevoz varnostnih pošiljk;”

K 38. členu

Predlagamo novo besedilo drugega odstavka:

“Prenehanje licence mora biti javno objavljeno”.

K 56. členu

Predlagamo novo sedmo alineo petega odstavka:

“- preverja izvajanje določil zakona o delovnih razmerjih in kolektivne pogodbe dejavnosti.”

K 74. členu

Predlagamo, da se na koncu četrtega odstavka doda naslednji stavek:

“O vsebini kataloga strokovnih znanj in spretnosti pred tem pridobi mnenje reprezentativnega sindikata za področje varovanja.”

Komisija je za poročevalca na matičnem delovnem telesu državnega zbora določila člana komisije mag. Zlatka Jenka.

Mnenje Komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o priznanju RS za poslovno odličnost - skrajšani postopek EPA 791-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 3. seji, dne 9. 4. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o priznanju RS za poslovno odličnost, ki ga je državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Predstavniki predlagatelja je poudarili, da je razlog teh manj zahtevnih sprememb v tem, da bi z njimi omogočili izvedbo letošnjih postopkov za priznanje RS za poslovno odličnost po novem evropskem modelu,

ker je to letos edini veljavni model za evropsko nagrado. Novost modela je vključitev meril za ocenjevanje organizacij iz javnega sektorja (1. člen).

V razpravi so člani komisije menili, da vsebinsko priznanje za poslovno odličnost pomeni tudi neko oceno poslovne morale nagrajenih podjetij v RS. Zato bi bilo potrebno opredeliti kriterije, po katerih vlada imenuje člane odbora za priznanje RS za poslovno odličnost, da bi bila

podeljena priznanja odraz spodbujanja gospodarskih in drugih organizacij pri uvajanju sistemov sodobnega in učinkovitega doseganja kakovosti.

Zato komisija predlaga konkretno pripombo k 2. členu navedenega predloga zakona, da se besedilo tretjega odstavka 6. člena spremeni tako, da se glasi: "Po položaju so člani odbora predstavnik Vlade RS, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije, predsednik Obrtne zbornice Slovenije in predstavnik reprezentativnih sindikatov".

Obrazložitev:

Sprememba uvaja med člane odbora za priznanje RS za poslovno odličnost enega predstavnika iz vrst reprezentativnih sindikatov zato,

ker komisija meni, da zadošča en predstavnik Vlade RS v odboru, ki ga tako imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za znanost za njihov vpliv na odločitve o nagrajencih, pač pa bi predstavnik reprezentativnih sindikatov doprinesel h kvalitetnejšemu izboru med kandidati za priznanja. V postopku izbire organizacij v zasebnem in javnem sektorju imajo prednost tiste, ki izvajajo sodoben proces poslovanja, predvsem s kvalitetnimi poslovnimi odnosi in ne le z zagotavljanjem konkurenčnosti proizvodov (npr. s številom pridobljenih certifikatov) in storitev.

* * *

Za poročevalca je komisija določila državnega svetnika Dora Hvalico.

Mnenje Komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih - skrajšani postopek EPA 797-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 3. seji, dne 9.4.2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Predstavnik predlagatelja je uvodoma pojasnil, da se s predlaganimi spremembami zaradi preimenovanja dodiplomskega univerzitetnega študijskega programa "stomatologije" v študijski program "dentalne medicine" ustrezno spremeni tudi strokovni naslov. Predlagatelj je z

navedeno novelo sledil zobozdravniškimi in zdravniškimi evropskim direktivam, da je odpravil sporno uporabo izraza "stomatologija" v zvezi z zobozdravniškim poklicem. Poudaril je tudi, da Univerza v Ljubljani na besedilo novele ni imela pripomb.

Člani komisije so v razpravi predlagatelju zastavili vprašanje ali novela ustreza tudi za stanovska društva s tega področja in **podprli predlog** zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO, ZNANOST IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi s postopkom vrnitve športnih objektov ob Osnovni šoli Semič Občini Semič

Dne 24.3. 2003 smo prejeli vprašanje državnega svetnika g. Ivana Bukovca, kakšen je postopek, da se športni objekti s pripadajočimi zemljišči ob Osnovni šoli Semič (igrišče in telovadnica Partizan) vrnejo Občini Semič (tudi) v formalno lastnino. V obrazložitvi g. Ivan Bukovec med drugim navaja, da je občina s sklepom o določitvi športnih objektov občinskega pomena v občini Semič (Ur.l. RS, št. 23/99), izdanim na podlagi 64. člena Zakona o športu (Ur.l. RS, št. 22/98) med drugim določila za športne objekte občinskega pomena tudi zgoraj navedene športne objekte na parc. št. 183/1, 183/3 in 491 in da je Športna unija Slovenije ta sklep izpodbijala na Upravnem sodišču Republike Slovenije z obrazložitvijo, da lokalna skupnost lahko določi za športne objekte občinskega pomena samo tiste, ki so bili do takrat družbena lastnina, ne pa tudi tiste, ki so v zasebni lasti, saj na njih že obstoji lastninska pravica.

Zakon o športu v prehodni določbi v 64. členu ureja lastninska razmerja za športne objekte, ki so bili ob uveljavitvi zakona družbena lastnina ali last razvojnih skladov. Take športne objekte je pristojni organ lokalne skupnosti lahko v enem letu po uveljavitvi zakona o športu določil za športne objekte občinskega pomena in so tako postali lastnina lokalnih skupnosti. Tudi bivša družbena zemljišča na katerih so (bile) športne površine in so prešla po zakonu o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije v državno last so s sprejemom zakona o športu po tej prehodni določbi postala last lokalne skupnosti.

Iz obrazložitve vprašanja državnega svetnika izhaja, da naj bi bila ob uveljavitvi zakona o športu lastnica navedenih športnih objektov Športna unija Slovenije. Če na športnih objektih v času uveljavitve ni

obstajala družbena ampak zasebna lastnina, se le ti ne morejo lastniti po 64. členu zakona o športu, saj zakon v 64. členu ne posega v lastninsko pravico na športnih objektih, ki so bili ob uveljavitvi zakona v zasebni lasti.

Če občina Semič meni, da je upravičena lastnica športnih objektov ob Osnovni šoli Semič (izhajajoč iz navajanj, da je zgradila in vzdrževala športni dom in igrišče) oziroma, da se je Športna unija

S.lovenije "okoristila" z investicijami občine v športni objekt, mora občina svoje pravice uveljavljati v pravnem postopku na pristojnem sodišču.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca je objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 3/2002

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO

na vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka glede izplačila odškodnine za povzročeno materialno škodo s strani okupatorja v II. svetovni vojni

Državni svetnik mag. Zlatko Jenko je na ministrstvo za gospodarstvo naslovil vprašanje glede izplačila odškodnin iz naslova vojnih reparacij žrtvam, kii so med drugo svetovno vojno utrpele materialno škodo. Ob tem navaja, da je to vprašanje povezano z zakonom o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja, ki je v pristojnosti ministrstva za gospodarstvo kot predlagatelja tega zakona.

V zvezi s tem podajamo naslednji odgovor:

ZSPOZ ureja izplačilo odškodnine za povzročeno nematerialno vojno škodo upravičencem, ki so pridobili status žrtve vojnega oziroma povojnega nasilja po enem izmed, pred ZSPOZ sprejetih, zakonov, ki urejajo pogoje in postopek za pridobitev statusa žrtve vojnega oz. povojnega nasilja ter pravice, ki izhajajo iz tega statusa, to so: zakon o žrtvah vojnega nasilja, zakon o popravi krivic in zakon o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo leta 1991. V tem smislu je ZSPOZ izvedbeni akt, ki določa merila za izračun višine odškodnine posameznim kategorijam žrtev, način zagotavljanja sredstev za .odškodnine ter postopke v zvezi z izplačili odškodnin, ne določa pa kroga upravičencev do odškodnine, temveč se pri tem sklicuje na že omenjene tri t.i. "vojne" zakone.

Ob sprejemu ZSPOZ na svoji seji dne 28.2. 2001 Državni zbor ni izglasoval sklepa, ki ga je predlagal odbor DZ za gospodarstvo, s katerim bi naložil Vladi RS, da pripravi predpis, ki bi urejal izplačilo

odškodnine osebam, ki jim je bila povzročena materialna škoda s strani okupatorja med drugo svetovno vojno. Ne glede na to se materialni vojni oškodovanci s svojimi zahtevami obračajo na različna ministrstva, Vlado Republike Slovenije in tudi na Državni zbor Republike Slovenije. Zato je Vlada RS v lanskem letu sprejela sklep, s katerim je naložila ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da pripravi medresorsko usklajeno stališče glede nadaljnega reševanja odprtih vprašanj vojne škode. Ministrstvo za gospodarstvo je v zvezi s tem sklepom vlade že posredovalo odgovor ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, ki nas je obvestilo, da naj bi bilo dokončno besedilo Stališča, tako je predlagalo tudi ministrstvo za zunanje zadeve, usklajeno na medresorskem usklajevalnem sestanku. Do danes torej Vlada RS tega gradiva še ni obravnavala.

Na koncu se strinjamo z vašo ugotovitvijo, da je problematika tesno povezana z odprtimi sukcesijskimi oz. odškodninskimi vprašanji na relaciji Slovenija - bivša Jugoslavija - Nemčija. Le ob razjasnitvi teh vprašanj bi bilo možno realno pristopiti k reševanju navedene problematike.

Vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka je objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 3/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVSTVO

na vprašanje državne svetnice Petre Kersnič v zvezi z realizacijo zaključkov posveta »Zbornice v zdravstvu«

Glede realizacije zaključkov posveta "Zbornice v zdravstvu", ki je bil 17.4. 2002 v organizaciji Državnega sveta Republike Slovenije, vam sporočamo naslednje:

Ministrstvo za zdravje je že leta 2001 pripravilo spremembe Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki so uredile prenos javnih pooblastil na strokovna združenja oziroma zbornice v zdravstvu na način, ki ga je zahtevalo Ustavno sodišče Republike Slovenije. V zakonu, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije (Ur.l. RS, št.45/01) je določeno, da se mora zbornica ali strokovno združenje ustanoviti in delovati v skladu z zakonom o društvih kot pravna oseba zasebnega prava. Da bi zbornica ali strokovno združenje pridobilo javna pooblastila, pa mora izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da deluje na področju zagotavljanja strokovnosti in kakovosti v posameznem poklicu
- da se financira iz članarine in drugih lastnih virov
- da ima včlanjenih več kot 50 % delavcev iz poklica, ki ga predstavlja

da deluje na območju celotne države
da izpolnjuje strokovne, kadrovske in materialne pogoje za izvajanje svojih nalog

Zoper ta člen sta Zbornica fizioterapevtov Slovenije in Zbornica laboratorijske medicine Slovenije vložili zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti. Ustavno sodišče pa je v postopku za preizkus pobude sprejelo sklep o zadržanju izvrševanja 12. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti (Ur.l. RS št.62/01), s čimer je izvrševanje tega člena in s tem podeljevanje pooblastil za izvajanje posameznih nalog v zvezi z zdravstveno dejavnostjo posameznim poklicnim zbornicam ali strokovnim združenjem.

Ministrstvo za zdravje podpira pripravo krovnega zakona o zbornicah, ki bi to problematiko uredil na splošno in ne le za dejavnost zdravstva. Vendar pa ni Ministrstvo za zdravje pravi naslov za to pobudo.

2. in 3. V prejšnji točki omenjena novela zakona o zdravstveni dejavnosti je opredelila tudi naloge zbornic oziroma strokovnih združenj, ki jih le ta lahko opravljajo kot javno pooblastilo in sicer:

sodelovanje pri pripravi pogojev, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod za izvajanje pripravništva in specializacije zdravstvenih delavcev in sodelavcev /34. člen ZZDej)
izdajanje mnenj preden zdravstveni delavec oziroma sodelavec pridobi dovoljenje za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti (35. člen ZZDej)
izdajanje mnenja pri postopku odločanja o pridobitvi koncesije (42. člen ZZDej)
izvajanje strokovnega nadzora s svetovanjem v sodelovanju s klinikami, kliničnimi oddelki, kliničnimi inštituti ter drugimi zavodi (76. člen ZZD-*ej*)

4. Minister za zdravje je z izdajo "sklepa o izvajanju proračuna Ministrstva za zdravje RS in organov v sestavi" določil osebo, ki

je odgovorna za postavko "strokovni nadzor in javna pooblastila" in na ta način posredno tudi za koordinacijo in reševanje odprtih vprašanj posameznih zbornic v zdravstvu. V letu 2003 je to ga. Marjeta Tasič, svetovalka vlade.

5. Skupnega sestanka z zbornicami in strokovnimi združenji še ni bilo, ker ministrstvo še vedno čaka na končno odločitev Ustavnega sodišča. V zvezi z reševanjem tekoče problematike pa je ministrstvo glede na posamezen problem v tekočem stiku s posameznimi zbornicami oziroma strokovnimi združenji.

Vprašanje državne svetnice Petre Kersnič je objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 3/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi z ureditvijo statusa slovenskih čebelarjev

V zvezi s sprejetim vprašanjem državnega svetnika Ivana Bukovca o formalni ureditvi statusa kmeta za čebelarje vam podajamo naš naslednji odgovor:

V svojem vprašanju Ivan Bukovec ugotavlja, da se čebelarji že več let zavzemajo za ureditev njihovega statusa in predlagajo, da naj bi tisti, ki pridobivajo dohodek od svojih proizvodov kot ostali kmetje pridobili status kmeta. Meni, da bi to bila edina prava poteza in da bi bilo potrebno z ustreznimi zakonskimi dopolnitvami problematiko rešiti na tak način, da bi čebelarjem dodelili status kmeta in da med dodatne argumente sodijo zmanjševanje deleža kmečkega prebivalstva, vedno večje zaraščanje in podobno. Ocenjuje tudi, da bi bili čebelarji kot kmetijski proizvajalci upravičeni do vseh zakonskih možnosti pri prodaji svojih izdelkov, prav tako kot kmetje, saj je veliko čebelarjev že upokojenih in potem takem ne morejo pridobiti zakonskega statusa za prodajo svojih proizvodov.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano si že nekaj let prizadeva urediti odprta vprašanja, ki zadevajo prej omenjeno problematiko čebelarjev. V ta namen je bilo že več sestankov s predstavniki Čebelarke zveze Slovenije, ki je kot krovna zveza in nevladna organizacija legitimen predstavnik slovenskih čebelarjev. Nadalje je bilo do sedaj tudi nekaj razgovorov s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije. Več vprašanj, ki so bila v pristojnosti Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je bilo v tem času tudi uspešno razrešeno.

Problemi, ki jih izpostavlja g. Bukovec, pa v večjem delu zadevajo predpise, ki so v pristojnosti drugih ministrstev pristojnih za davčni sistem, socialo, tržne ureditve in podobno. Zato manimo, da je potrebno najprej predlagati pobude za spremembe področnih predpisov, ki naj bi upoštevali specifikko čebelarstva proizvodnje in prodaje.

Za naš natančnejši odgovor bi moral g. Bukovec svoje vprašanje bolj konkretizirati, saj je čebelarstvo že upoštevano v vrsti predpisov (zakon o živinoreji, zakon o kmetijstvu, ipd). Čebelarstvo je brez dvoma družbeno koristno in za naravo neobhodna dejavnost, ki pa je v celoti ni možno poenostavljeno urediti z dodelitvijo statusa kmeta vsakomur, ki se s to dejavnostjo ukvarja.

Naj v zaključku omenimo, da si Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano že ves čas prizadeva konstruktivno urediti in razrešiti sicer perečo problematiko čebelarjev in bo to v okviru svojih pristojnosti in zmožnosti v sodelovanju s Čebelarstvo zvezo Slovenije nadaljevalo tudi v prihodnje.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca je objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 3/2003

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO, ZNANOST IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka v zvezi z ustanovitvijo srednješolskega centra v Ilirski Bistrici

Na podobno vprašanje smo že odgovorili poslancu, g. Štambergerju z dopisom z dne 12.9.2002. Naše stališče se od takrat ni spremenilo, saj je vpisana generacija iz leta v leto manjša.

Letos šteje 144 učencev (lani 151). Od tega se jih v splošno področje vpisuje 23% in v ekonomsko pa 31%.

Na podlagi podatkov o vpisni generaciji s področja občine Ilirska Bistrica ugotavljam, da ni izpolnjen osnovni pogoj za ustanavljanje javne šole; vpis najmanj dveh oddelkov dijakov. Ravno tako je število dijakov iz občine Ilirska Bistrica, ki se letno vpisuje v šole v Sežani in Postojni nezadostno za oblikovanje normativnih oddelkov organizacijskih enot teh šol.

Mnenje stroke je, da bi se pri delovanju samostojne šole z enim oddelkom posameznega izobraževalnega programa pojavljali problemi, kot je zaposlovanje kadra s polno učno obveznostjo, delo predmetnih aktivov, delo šolske svetovalne službe, izbirnost na ravni dijaka oz. ponudba izbirnih predmetov.

Zato je naš odgovor, da ustanovitev javne srednje šole z enim

oddelkom programa Gimnazija in enim oddelkom programa ekonomski tehnik ni smiselno.

Vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka je objavljeno v Poročevalcu državnega sveta, št. 3/2003

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z namensko uporabo sredstev humanitarnih organizacij

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval **vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca** v zvezi s financiranjem kulturnih organizacij ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca se glasi:

- Ali je Ministrstvo za kulturo dodelilo sredstva iz programov za kulturne dejavnosti Zvezi društev slovenskih likovnih umetnikov v Ljubljani?

- Kolikšna je višina teh sredstev in katera so merila za določanje višine teh sredstev?

Obrazložitev:

V dnevnem časopisju so se objavili komentarji o načinu distribucije t.i. denarja za kulturo. Med drugimi je zapisano, da je bila vloga Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLJU) zavrnjena, češ da ta oseba ni registrirana kot pravna oseba. To je prvovrsten absurd. Ker ZDSLJU v raznih organizacijskih oblikah obstaja 100 let in predstavlja vodilno društveno organizacijo likovnih umetnikov, je takšen zapis zelo nenavaden.

Državni svet predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s financiranjem kulturnih organizacij

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval **vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca** v zvezi s financiranjem kulturnih organizacij ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca se glasi:

- Ali je Ministrstvo za kulturo dodelilo sredstva iz programov za kulturne dejavnosti Zvezi društev slovenskih likovnih umetnikov v Ljubljani?

- Kolikšna je višina teh sredstev in katera so merila za določanje višine teh sredstev?

Obrazložitev:

V dnevnem časopisju so se objavili komentarji o načinu distribucije t.i. denarja za kulturo. Med drugimi je zapisano, da je bila vloga Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLJU) zavrnjena, češ da ta oseba ni registrirana kot pravna oseba. To je prvovrsten absurd. Ker ZDSLJU v raznih organizacijskih oblikah obstaja 100 let in predstavlja vodilno društveno organizacijo likovnih umetnikov, je takšen zapis zelo nenavaden.

Državni svet predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika dr. Zoltana Jana za **zakonsko celovito ureditev invalidskega zakonskega in zdravstvenega varstva oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov**

Državni svet Republike Slovenije je na 5. seji, dne 16. 4. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) obravnaval **pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana** za zakonsko celovito ureditev invalidskega in zdravstvenega varstva oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana, da naj Vlada Republike Slovenije oziroma Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in Ministrstvo za zdravje pripravijo zakonske rešitve, ki bodo celovito uredile invalidsko in zdravstveno varstvo oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov. Obrazložitev:

Državni svet Republike Slovenije je na 64. seji, dne 27. 6. 2001, v skladu z 41. členom poslovnika obravnaval in sprejel pobudo za ureditev materialnih pogojev za invalide, ki nimajo ali imajo minimalno zavarovalno dobo ter jo naslovil na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

Vlada Republike Slovenije je v zvezi s sprejeto pobudo z dopisom z dne 24. 7. 2001 sporočila, da bo uredila materialne pogoje za invalide v predlogu Zakona o izenačevanju možnosti za invalide, ki naj bi ga pripravilo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve do leta 2002. Vlada Republike Slovenije je v tem dopisu tudi zagotovila, da bo v predlogu zakona o izenačevanju možnosti za invalide celovito opredelila invalidsko varstvo oseb, ki nimajo pravic iz drugih naslovov

že veljavnih zakonov in ga poslala v zakonodajno proceduro v letu 2002.

Z ozirom na dejstvo, da predlog zakona o izenačevanju možnosti za invalide Vlada Republike Slovenije še ni poslala v zakonodajni postopek Državnemu zboru Republike Slovenije, niti ga nima v svojem letošnjem programu, je državni svet ponovno obravnaval pobudo državnega svetnika dr. Zoltana Jana, da se z zakonom celovito uredi invalidsko in zdravstveno varstvo oseb, ki nimajo pravic iz drugih že veljavnih zakonov in predlaga Vladi Republike Slovenije in pristojnima ministrstvom, da navedeni predlog zakona čimprej pošljejo v zakonodajni postopek.

Državni svet ugotavlja, da je nesprejemljivo, da se reševanje te problematike odlaga toliko časa, saj gre pri tem za pretresljive tragedije posameznikov. Če Vlada Republike Slovenije in pristojni ministrstvi ne bosta pričeli reševati te problematike, bo državni svet premislil o možnosti, da sam prične zakonodajni postopek, ker ocenjuje, da bi bilo to vprašanje možno urediti tudi kot obliko posrednega zavarovanja, na način kot je urejeno zdravstveno zavarovanje otrok in zakonskih partnerjev.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije oziroma Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve in Ministrstvu za zdravje, da pobudo proučijo in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) nanjo v roku 30 dni odgovorijo.